

BUKOV pelet

“Strugara Radanović”

Najsavremeniji pelet nemačkog kvaliteta “KAL” razlikuje nas od drugih:

- procenat zbijenosti drvene mase iznosi 5,72%;
- u procesu sušenja koristimo ciklone sa vrućim vazduhom, a ne otvorenim plamenom;
- u našem peletu nema sagorelih čestica;
- rezultat je bolja kaloričnost peleta i manje pepela.

Kontakt telefon:
060/517-82-82, Jelena

ULTRAZVUČNA ORDINACIJA ULTRAMEDM

- Ultrazvučna dijagnostika
- Internista
- Uslužna laboratorija
- Ginekološki pregled

Zdravlje pre svega

061/1614901 061/1614903
 Kestenova 10a , Starčevo

МЗ Старчево и ЈКП "Хигијена"

и ове јесени позивају вас на уређење околине и еколошки приступ одлажању отпада. Акција одношења кабасића отпада из домаћинства вршиће се током октобра по распореду:

ПОНЕДЕЉАК, 23. ОКТОБАР - ДОЊИ КРАЈ

УТОРАК, 24. ОКТОБАР - ГОРЊИ КРАЈ

СРЕДА, 25. ОКТОБАР - ШУМИЦЕ

ЧЕТВРТАК, 26. ОКТОБАР - РАДНИЧКО НАСЕЉЕ

Будимо као и до сада на висини задатка!

Припремимо кабасићи отпад за одношење.

РЕЦИКЛИРАЈМО!

Придружите нам се у очувању наше планете!

Рециклажа ПЕТ амбалаже је једноставан начин да заједно смањимо загађење и сачувамо ресурсе. Свака пластична флаша коју рециклирате чини разлику. Ваш допринос има директни утицај на очување природе и будућности наших генерација. Укључите се данас - рециклирајте ПЕТ амбалажу и будите део позитивне промене. Сваки гест добре воље има велики ефекат!

* * *

Јавите се Месној заједници Старчево на телефон: 013/631-144 ради додатних информација где, кад и како можете одлагати пластичну (ПЕТ) амбалажу у рециклажне контејнере.

МЗ Старчево
ЈКП "Старчевац"
ЈКП "Хигијена"

Слика

ЈЕСЕН ЈЕ - свуда су веселе машине, па и у Шумицама

Месечне локалне новине

СТАРЧЕВАЧКЕ

НОВИНЕ

ГОДИНА: XXX

БРОЈ: 358

30. СЕПТЕМБАР 2023.

НЕМА ЦЕНУ

Издаје
Креативни културни клуб

Главни
и одговорни уредник
Милена Јовишић

Редакционски колегијум:
Петар Андрејић (основац),
Јордан Филиповић,
Зорана Штевковић,
Предраг Станковић, **Марко Ивошевић**, **Далибор Мергел**,
Петар Орешковић (спорт),
протојереј **Зоран Малетић** (црква),
Данијела Пећанин (школа).

Технички секретар
Јелена Грујић

Фото
СН; насловна: Исидора Јовић

Адреса
Моше Пијаде 12, Старчево 26232

Web:
www.starcevo.org.rs

E-mail
snovine94@hotmail.com

Телефони
013/631-144 (тел/факс)
063/565-752,

Штампа
ГРАФО КОЛОР 84 - Панчево

Тираж
1400

* * *

СТАРЧЕВАЧКЕ новине први пут су изашле **јуна 1994.** године.
Уписане су у Регистар штампаних медија под бројем: NV000434
СИР - Каталогизација у публикацији НБС,
Београд 352(497,113)

///

Информатор СМЗ Старчево

Од 1. СЕПТЕМБРА РАДИ НАРОДНА КУХИЊА

Скупштина града Панчева на седници одржаној 10. јула усвојила је Одлуку о измени Одлуке о социјалној заштити којом је народна кухиња одређена за део програмских активности Црвеног крста Панчево.

У складу са Одлуком корисници права на народну кухињу и у другим насељеним местима, а не само у Панчеву, почев од 1. септембра, остварују право на топли кувани оброк, за разлику од претходног периода када су остваривали право на пакете са намирницама на месечном нивоу. Тиме ће услуга народне кухиње бити знатно унапређена и у потпуности у складу са чињеницом да није у питању само јело већ много више од тога, у социјалном и хуманом приступу корисницима. Бесplatno коришћење топлог оброка је велика хуманитарна подршка грађанима и њиховим породицама које је стицај околности довео у такву ситуацију да су остали без материјалних средстава за основне животне потребе, па и за храну.

У насељима у којима се уводи ова нова услуга, па и у Старчеву дистрибуција оброка се врши при месним заједницама. Оброци ће се припремати и дистрибуирати свакога дана за шест дана у недељи за сва лица која остварују ово право, а по основу решења Центра за социјални рад. Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања опредељује средства за обезбеђивања 10 основних артикула хране према утврђеном нормативу за девет месеци по кориснику, а за потребе реализације Програма народних кухиња на територији Републике Србије које реализују организације Црвеног крста и тиме даје основ за рад народних кухиња.

Град Панчево је определио недостајућа средства за потребе припреме и дистрибуције куваних оброка за свих 12 месеци

Топли оброк за наше суграђане

и за сва лица која остварују ово право.

- То је од великог значаја јер, понекад је мала помоћ превентивно веома јака и може да спречи неслучене последице, и пружање те мале помоћи не сме да превише чека, истиче Александар Стевановић, градоначелник Панчева.

Корисници социјалне заштите кувани оброк могу преузети сваког радног дана у просторијама Месне заједнице Старчево у време 11:30 до 12:30 часова, а петком се добија суви дневни оброк за дане викенда. Потребно је само понети одговарајућу посуду за храну.

П. Андрејић

НЕ ПАЛИ СТРЊИКУ!

Министарство заштите животне средине заједно са Програмом Уједињених нација за развој (УНДП) и Ловачким савезом Србије организује кампању која има за циљ да побуди пажњу јавности о великој опасности и потенцијално штети коју може проузроковати пракса несавесног спаљивања стрњике на отвореном простору, уз апел на грађане да се овакве противизваконите и по друштво и природу штетне акције више не дешавају.

Паљење жетвених остатака на отвореном давнаша је примитивна агротехничка мера којој пољопривредници против-законито прибегавају како би избегли неопходне трошкове, али уместо уштеда, стварају велику опасност за околну, загађују животну средину, наносе штету пољопривредном земљишту и угрожавају свеукупан биодиверзитет. Ватра намерно потпалијена на усевима, лако се прошири и прерасте у пожар већих размера. Према подацима Министарства унутрашњих послова, у последњих пет година регистровано је преко 63000 пожара на отвореном, међу којима и пожари који су изазвани паљењем стрњике. Пољопривредна инспекција је, током 2018. године, вршећи контролу спаљивања органских остатака после жетве усева, утврдила да су на више од 500 хектара пољопривредног земљишта спаљивани жетвени остатаки. У 2018. години пожар настao паљењем биљних остатака на усевима проширио се на око 880 хектара Специјалног резервата природе "Стари Бегеј - Царска бара", претеси да уништи флору и фауну националног и међународно значајног заштићеног подручја.

Спаљивање жетвених остатака на отвореном је строго забрањено по основу више закона, али за престанак овакве забрањене и изузетно штетне праксе потребно је јачање свести јавности, разумевања да је савесно и одговорно понашање појединца основ наше безбедности и заштите биодиверзитета Србије. У оквиру кампање, Министарство заштите животне средине заједно са Ловачким савезом Србије организује едукативне скупове који ће у наредним данима бити организовани у више градова Србије.

Пре неколико дана горела је "циглана"

У Старчеву ће се, као и ранијих година, посебно обратити пажња на ову проблематику. О томе ће водити рачуна Месна заједница, ватрогасци ДВД-а и Ловачка секција. Они позивају мештанске да одмах пријаве починиоце, како би се реаговало - пожар угасио, а пиромани били кажњени.

Учлани се у пензионерско

□ У Старчеву је недавно са радом почело удружење старосних пензионера. Пре месец дана добили су на коришћење и просторије за рад, које деле са месним удружењем жена, а које се налазе одмах уз улаз у Месну заједницу. Нови председник старчевачких пензионера је Мирко Стојић, док је његов заменик Миодраг Величковић. Успостављено је и дежурство - сваког понедељка, среде и петка у времену 9 - 12 сати, можете срватити у просторије које се налазе у некадашњем локалу "Волејбол", учланити се, и користити погодности које чланство пружа - од помоћи с пакетима са храном за пензионере са низим примањима, па до излета и уписа орева по повољним ценама. Недељом удружење организује игранке.

ПОВЕЋАН БРОЈ УЧЕНИКА У НАШОЈ ШКОЛИ

Иако је протекла школска година била изненадно завршена пре предвиђеног рока ова је кренула на време, 1. септембра. Овогодишњи распуст се тако мало продужио па су ћаци са нестриљењем дочекали полазак у школу. Највише су се радовали, наравно, ћаци прваци који су кренули у ново животно поглавље.

Након неколико година смањења броја ученика у старчевачкој основној школи ове године се број повећао и било би лепо да се тај тренд настави и у наредним годинама. Прошлу годину је напустило два одељења осмака, али је ове године уписано једно одељење првака више. Прво одељење ће водити учитељица Милена Станојевић Куртиш и у њему ће бити 21 ученик. Остало два одељења ће бити са по једним учеником више и њих ће водити учитељице Мирјана Јованов и Милица Стојковић.

На приредби поводом дочека првака директор наше школе Саша Тасић је истакао да су две највеће животне вредности пред ћацима првацима знање и пријатељство.

- За знање ће се побринути учитељи и наставници док ћете ону другу вредност стварати сами у наредних осам година, истакао је Тасић. Родитељима је поручио да са пуно љубави и стрпљења прате школовање своје деце и да успоставе добру сарадњу са запосленима у школи како би цео ток школовања проте-

Директор Тасић поздравља прваке

као у том смеру. Завршетак обраћања је био у стиховима једног песника: "Добродошли сви прваци, посматали сите сада ћаци".

Два одељења петака ће ове године добити своје наставнике и разредног старешину, као и други страни језик. Прво одељење ће учити руски језик, а разредни старешина ће им бити Александра Стоилковски, док ће пето-два учити француски а водиће их Наташа Милићев.

Старчевачки вртић је и ове године попуњен до максималних сто малишана подељених у четири групе. Свака од њих имаће по две васпитачице и

то: Маријана Тодоровић и Данијела Минић Арађан, Милица Штопуљ и Ивана Терзић, Свјетлана Михајловић и Јелена Стојановић и Ивана Драганов и Ивана Филиповић.

У "предшколском" је уписано 60 деце која су подељена у три групе. Васпитачица Даниела Јајић ће водити групу од 20 малишана и они ће бити у једној смени, док ће друге две групе бити у супротној смени и њих ће водити васпитачице Ђурсна Вельковић и Александра Крстић. Прва ће имати једно дете мање, а друга једно дете више.

П. Станковић

О безбедности новинара

Изазови бранше (Фото: Фејсбук)

Члановима Сталне радне групе за безбедност новинара представљени су случајеви напада, претњи и таргетирања новинара у јужном Банату. Скупу одржаном у Медијском склоништу у Панчеву присуствовали су, поред чланова Сталне радне групе за безбедност новинара, адвоката Вељка Милића, председника АНЕМ-а Верана Матића и Радета Ђурића (НУНС) и представници панчевачке полиције и тужилаштва, новинарских удружења, ОЕБС-а, као и медијски радници из локалне средине који су доживели претње и насиље услед обављања новинарског посла.

Петар Андрејић, новинар "Старчевачких новина", говорио је о претњама које је добио путем друштвених мрежа од стране

Монографија о праисторији

У издању "Младинске књиге" из Београда у октобру излази из штампе монографија "Корени европске цивилизације - Лепенски Вир, Старчво, Винча", чија ће промоција бити приређена у петак, 20. октобра, од 19 сати у старчевачком музеју. Аутори овог капиталног дела су професори са катедре за археологију Филозофског факултета у Београду, др Душан Михајловић, др Јасна Вуковић и др Бобан Трипковић који ће уједно и говорити о монографији на промоцији у Старчеву.

Праисторија је важан сегмент културне баштине сваке земље, а с обзиром на то да су у Србији откривене чак три важне културе из тог времена, међу којима је и старчевачка, ова монографија даје огроман допринос очувању културног наслеђа наше земље и његове промоције као дела светске културне ризнице.

Луксузно издање ове монографије доџарава читаоцу праисторију кроз прелепе приче о Лепенском виру, старчевачкој и винчанској култури уз мноштво фотографија из музеја, архива и личне документације, а најважније моменте откриће нам сами аутори. За љубитеље историје и археологије ово је драгуљ који се мора наћи на полицама личне библиотеке.

такозваних заштитника животиња. Претње је пријавио полиција, а ОЈТ Панчево је послало документацију Тужилаштву за високо-технолошки криминал, у чијој надлежности су претње на друштвеним мрежама. Андрејић је описао непријатности које је као новинар доживео од Аните Ђукић из Јагодине која води удружење "Кућица за спас" када је покушао да од ње добије изјаву да ли се осећа инспиратором претњи које су му упућене након објаве овог удружења у којој је таргетиран као "мрзитељ животиња". Након тога уследила је и својеврсна медијска хајка на њега. Случај још није окончан.

Интервју**Марија Јевић,**

ЧЛАНИЦА ГРАДСКОГ ВЕЋА ЗАДУЖЕНА ЗА КУЛТУРУ И ОМЛАДИНУ

**Подижемо
лествицу високо**

Завршена је Манифестација Панчевачко културно лето. Представио се велики број уметника и било је програма за све генерације. Колико сте задовољни овом манифестацијом?

- Ове године смо за наше суграђане желели да урадимо нешто посебно. Намера нам је била да вратимо Панчевце у центар града, да град живи кроз музику. Покушали смо да кроз минималистичке музичке програме испред Музеја понудимо пријатну атмосферу и поведемо суграђане кроз дивну музичку штетњу кроз различите музичке епохе, стилове и жанрове, а да носиоци тог програма буду Панчевци. Судећи по коментарима суграђана, културна понуда овог лета им се допала.

У оквиру културног лета наступила је и звезда светског гласа, Феми Кути? Како сте успели светски познатог уметника да доведете у Панчево?

- Не смео да заборавимо да су у наш град већ долазила позната светска имена која су наступала на ћез фестивал, "Класик фесту", Бијеналу уметности... Што се тиче Фемија Кутија, у Панчеву постоје велики поштоваоци овог великог музичара и његовог оца. Још једном се показало да је добро разговарати с панчевачким уметницима. Наime, у разговору с Филипом Крумесом, нашим чувеним виолинистом и уметничким директором предстојећег ETHNO.COM-а, сазнала сам да Феми гостује у Београду и да постоји могућност да га доведемо у Панчево. За мене је то била прилика која се не сме пропустити.

Марија Јевић

Да ли можете нашим читаоцима да кажете неку анегdotу или занимљивост о овом уметнику?

- Издрвојила бих једну занимљивост да је Феми Кути непосредно пре концерта у бекстејџу радио гимнастичке вежбе, вежбао дисање, вежбао на саксофону, распевавао се као да први пут излази на сцену. То заиста говори о каквом се професионалцу ради. Те вечери је у Панчеву заиста било невероватно. Наш град је тада добио једну потпуно нову димензију. Догађај који ће дugo остати у сећању људима који су били присутни на концерту.

Да ли долазак светске звезде као што је

грама. Публика је три дана уживала у музici сјајних извођача. Мој фаворит је била "Рибља чорба" и легендарни Бора Ђорђевић.

Дали сте себи задатак, наредне године морате да будете још бољи.

- Реакција грађана на овогодишњи програм је нешто што ми пружа мотив да следеће године буде још боље. У свему овоме најбитније је да Панчевцима пружимо квалитетан културни садржај, да им пружимо добар избор, да се у граду дешавају лепе и ваљане ствари.

Имате изузетну сарадњу са свим институцијама културе у граду. Верујемо да се добро разумете и подржавате једни друге. Заједно сте организовали и Панчевачко културно лето, верујемо да је то један од разлога што је све протекло изузетно успешно?

- Без добре сарадње и без подржавајућег односа готово да не можемо очекивати успех у сваком послу па ни у овом. Када свако максимално потруди и жeli да буде добар у томе што ради и да допринесе граду у коме живи и ради, успех не може да изостане. Свима нама који смо били ангажовани на овом задатку је било стало до тога да људи у нашем граду буду срећни и задовољни.

Каква је сарадња са културом са Домом културе у Старчеву? Они су организатори многих важних догађаја које Ви, такође, правите?

- Град има jako лепу сарадњу са Домом културе у Старчеву. Радо помажемо оно што они раде и радо се одазивамо на њихове позиве. Граду је важно да их подржи јер су то значајни културни догађаји.

Колико је значајно то што Старчево има популарну галерију "Боем", где излажу врхунски уметници и музеј историје Старчева?

- Када говоримо о култури у насељеним местима, свакако да се у Старчеву

издава галерија "Боем" у којој излажу значајни сликари. Дом културе већ годинама сарађује са нашим академским сликаром Чедомиром Кесићем који се несебично даје како би овај излагачки простор сијао пуним сјајем.

Старчево се може похвалити да је једна од ретких средина које имају музејску поставку. Музей је отворен 2020. године и од тада се константно развија и расте чему сведоче све бројније посете туриста заинтересованих за Старчево кроз векове. Јединствена поставка овог својеврсног музеја има снажан потенцијал који морамо развијати и унапређивати свим снагама.

У Старчеву се одржавају и значајне манифестације попут Фестивала тамбурице, "Дана дружења"... Колико је то важно?

- Међународни фестивал тамбураша је једини фестивал тамбуре на територији нашег града и окупља мале и средње тамбурашке оркестре. Врло је добро то што је овај фестивал такмичарског карактера и што даје прилику тамбурашима, не само из Србије, већ и из иностранства.

"Дани дружења" су манифестација са још дужом традицијом којој се Старчевци у летњем периоду веома радују јер нуди различите програме на којима мештани проводе своје слободно време на квалитетан начин уз дружење, културу и разоноду. "Екс ЈУ рок фест" је свакако највећа манифестација у Старчеву, а део је и Дома културе. Поносни смо на чињеницу да овај фестивал опстаје упркос бројним изазовима. Старчево се може похвалити да сваке године успено организује низ концерата поп и рок група са територије бивше Југославије. Засигурно је Старчево препознатљиво место када је реч о културној понуди.

Да ли ћете у наредном периоду да интензивирате сарадњу са Старчевцима?

- Наша сарадња има узлазну путању и томе ћемо тежити и у наредном периоду. Већ смо доста тога заједно урадили.

Ближи нам се јесен, богата културним садржајима. Да ли то значи и више послса за Вас?

- То значи да за културу нема предаха. Почињемо реализацију *Културе на ѕоклон* која је намењена младима. У октобру нас очекује "Дечија недеља". Биће много лепих садржаја за децу. Ту су и манифестације "Етно ком" и Цез фестивал као и редовни програми у свим установама културе.

Колико је важно да Панчево буде препознато на мапи културних дешавања код нас?

- За сваког становника Србије, је важно да има добру понуду културних дешавања. Панчево просто врви од културних догађаја и то ме радује. Наше културне манифестације су познате широм земље и региона, па се уметници радо одазивају позивима да учествују у културним дешавањима у нашем граду. С те стране је изузетно битно да се за Панчево зна да је погодан терен за уметнике и да буде, како Ви кажете, на мапи културних дешавања.

Морамо да Вас пишемо и за Народни музеј, који ове године обележава велики јубилеј - 100 година од оснивања?

- Музей ове године има висома значајан јубилеј. Један век постојања. Обележавање овако великоликог догађаја је почело 12. септембра, изложбом "Хладно оружје" која ће бити отворена наредна два месеца. То је само први у низу догађаја који нам је Музей припремио. Поред музеја сто година од оснивања следеће године обележиће важне установе - Библиотека и Архив.

И за крај нашег разговора, кога бисте волели да доведе у Панчево, да се представи нашој публици?

- Немања Радуловић, Бојан Суђић са Симфонијским оркестром, "Биг Бенд" РТС-а, или немојте сумњати у то да ћемо да искористимо сваку прилику да Старчевцима обезбедити врхунске уметничке доживљаје. Чак и када су светске звезде у питању.

Зорана Шћековић

ЕКО: Рециклирај!

Душан Лазић рециклира

□ ЕКОЛОШКА АКЦИЈА ТРАЈЕ > Месна заједница Старчево наставила је сталну акцију прикупљања рециклијажног материјала (пластични затварачи - чепови) у склопу заједничке акције "Чепом до осмеха". Осма тура чепова је предата, а прикупљање нове, девете, је у току. Акција се наставља и даље! У ајнфорту зграде Месне заједнице налазе се рециклијажне кутије у које и ви можете одложити чепове и на тај начин, рециклирајући, учествувати у овој трајној акцији која за циљ има и хуманитарни карактер. Ево и једне новине - у дворишту ЈКП-а "Старчевац" постављен је контејнер за прикупљање ПЕТ амбалаже (пластичне боце). Сада овде можете одлагати и пластичну амбалажу.

Обележен Кирвај

Захвалност - у том духу захвалности за све што је обављено у претходном раздобљу - од обнове торња, крста, крова на жупном двору, нових капија, зида и осталога, у чему су подршку имали са свих страна, од локалне самоуправе, своје матице и других државних и покрајинских тела као и појединача - тако је протекао овогодишњи католички црквени празник - Кирвај у Старчеву. Жупно веће на челу с председником Жељком Блазовићем угостили су, 22. септембра, на дан Св. Мауриција, генералног конзула Републике Хрватске из Суботице Велимира Плешу, саветника у амбасади РХ у Београду Николу Бајића, председнику Хрватског националног већа у Републици Србији Јасну Војнић, заменика покрајинске секретарке за културу, јавно информисање и односе с верским заједницама Горана Каурића и представнике месне управе - председника Месне заједнице Старчево Петра Андрејића, који је присутнима пренео поздраве градоначелнику Панчева Александру Стевановићу, као и директора Дома културе Дарка Јешића.

CH

Сфера и Јањић у “Боему“

Са отварања изложбе Емила Сфере

За старчевачке љубитеље ликовне уметности отворена је изложба слика Емила Сфере, академског сликара из Панчева, у четвртак, 24. августа. Емил Сфера је рођен 1969. године у Панчеву. Сликарство је дипломирао на Академији ликовних уметности у Београду у класи проф. Марије Драгојловић и проф. Славољуба Чворовића. Имао је око 70 самосталних изложби, а групно излагао више стотина пута у земљи и иностранству. Студијски је боравио у два наврата у Паризу 1996. и 2003. у Cite international des arts. Добитник је вишег награда за свој уметнички рад међу којима треба поменути награду Октобарског салона у Панчеву и војвођанског призива за сликарство 2010. године. Члан је националних и локалних удружења уметника.

На отварању изложбе говорио је Дарко Јешић, директор Дома културе, и Чедомир Кесић, члан уметничког савета галерије, који је за изложене слике, између осталог, рекао да су радост и празник за очи и душу. Церемонија је завршена уз звуке фруле и кавала Алексе Милетића, носиоца титуле “Златна фрула Србије“ за ову годину.

Изложене слике Емила Сфере носе са собом ведрину захваљујући експлозији боја која доминира на већини дела. Заједничка тематика на око 20 изложених радова овог панчевачког сликара су мачке у човековом свакодневном окружењу, а могле су да се погледају до 20. октобра.

M. Јовишић

**ДОМ КУЛТУРЕ СТАРЧЕВО
ГАЛЕРИЈА БОЕМ**

Изложба слика и цртежа Катарине Јањић, академске сликарке из Београда, названа “Преплети“, отворена је у четвртак, 21. септембра. Ова сликарка је рођена 1968. године у Београду. Завршила је Високу пословну школу 1991. године и понела звање инжењера информатике. Затим је уписала Факултет ликовне уметности у Београду у класи проф. Милице Стевановић и дипломирала 1997. године. Магистрирала је сликарство на истом факултету у класи проф. Анђелке Бојевић 2002. године. Бави се паралелно графичким дизајном, педагошким радом и сликањем. Радила је на Академији лепих уметности као хонорарни професор, а сада предаје у Графичко-медијској школи. Организовала је више самосталних изложби, а учествовала је на преко 40 колективних у земљи и иностранству.

Изложени радови Катарине Јањић су грађени из слојева са испреплетеним чип-кастим деловима, разним орнаментима, симболима, арабескама на основи јарких боја. Уметница нам је открила да користи и злато за детаље и зато слике имају различите доживљаје и дубину када се посматрају на дневном или вештачком осветљењу.

Ова изложба је изазвала велико интересовање како домаће, тако и публике из Београда и Панчева, а може да се погледа до 14. октобра.

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА Прослављене храмовне славе

Ове године Српска православна црква у Старчеву први пут је славила две храмовне славе. У недељу, 30. јула, на празник великомученице Марине - Огњене Марије, којој је посвећен храм у центру Старчева, који је у изградњи, служена је прва света литургија. По благослову Његовог Преосвещенства Епископа Банатског Господина Никанора, прослављена је прва храмовна слава уз литургију коју су служили протојереј Зоран Малетић, старешина храма и јереј Недељко Санчанин. На овите задовољство свих велики број верника и гостију који су дошли да се помоле Господу Богу и прославе храмовну славу присуствовао је литургији и литији а потом и резању славског колача који је припремио протојереј Зоран са својом породицом и тако био први кум за храмовну славу. После резања славског колача старешина храма се захвалио свим присутним и честитао славу. Затим се захвалио приложницима на прилозима које су дали да се гради храм. Такође, захвалио се и свим дародавцима који су дали: звона, крстове, иконе, комплетну алуминијумску столарију, шалоне, богослужбене предмете и књиге, материјал за струју, електрификацију звона, израде електро инсталације и још много, много физичког рада и рада са машинама - од припремања терена, израде темеља и све до данашњих дана што је рађено. Посебно се захвалио извођачу на добром раду и разумевању и схватљању да се храм гради од добровољних прилога. По завршетку молитвеног дела сви присути су послужени понудама које су вредне домаћице припремиле и донеле. За званице је припремљена трпеза у црквеној кући поред храма.

После десет дана на празник св. великомученика Пантелејмона прослављена је друга слава, али сада смо славили славу која се слави више од сто година у старчевачком храму св. Пантелејмона. У присуству великог броја верника свету литургију су служили протојерејставрофор Радослав Радмановић, архијерејски намесник, протојереј Зоран Малетић, старешина храма и јереј Недељко Санчанин. После литије пререзан је славски колач који је припремио Милош Павловић са својом породицом. За госте је припремљен традиционално ручак у црквеној канцеларији. У поподневним сатима одржан је уобичајени вашар у порти храма св. Пантелејмона.

Нови иконостас

У току ове године настављено је са грађевинским радовима. Кров је припремљен, још треба у току октобра да се заврше лимарски радови, тако да се приведе крају прва грађевинска фаза. Наставак радова зависи од финансијске ситуације то јесте када се исплате досадашњи радови онда се може планирати шта и када да се крене са малтерисањем храма и израдом пода, а потом да се поручи иконостас и да се сређује порта и прилаз храму. Своје прилоге за градњу храма можете уплатити на жиро рачун: Српска православна црквена општина Старчево, бр. ж. рач. 325-9500600037013-76, са назнаком - за градњу храма Огњене Марије. Уплате у готовини примају се код старешине храма протојереја Зорана Малетића, секретара Ц.О. јереја Недељка Санчанина и у црквеној продавници.

Упишите се на фолклор

Септембар као и увек за старчевачке фолклораше означава почетак нове сезоне као и упис нових чланова, како у дечијим групама, тако и у припремним ансамблима.

Најмлађи узрасти поред основних корака уче и кординацију и правилно држање што је веома важно у развоју деце. На свакој проби ту је и корепетитор са хармоником, тако да деца уз музику лакше савладавају почетне кораке.

Након концерта на Тргу неолита поводом овогодишњих "Дана дружења" уследила је кратка летња пауза. Почетак нове сезоне био је заказан за 5. септембар, када су се "Неолићани" опет окупили. У плану је и организација концерта "Кораком традиције" који се одржава последњег викенда новембра месеца. Као и ранијих година, наши фолклораши ће угостићи два гостујућа ансамбла са којима ће приредити леп про-

На проби

грам својој публици.

Упис нових чланова и даље је у току, а сви заинтересовани могу доћи до Дома кул-

П. А.

Низ групних посета музеју

Новосађани у музеју

Старчевачки музеј су у септембру обишли три велике групе посетилаца у жељи да сазнају више о старчевачкој култури, Банатској војној граници и знаменитостима данашњег Старчева.

Још током лета своје интересовање за целодневни излет у Старчеву изразили су чланови Удружења пензионера града Новог Сада. За њих 55 припремљен је обогаћен програм излета, који је у уторак 12. септембра, започео посетом манастиру Војловица, затим месној православној и католичкој цркви. Потом је гостима приређен предах у новим просторијама удружења жена и пензионера који су се потрудили да их лепо угосте. У наставку посете Новосађани су обишли музеј и ергелу коња "Мерац" и на крају ручали у ресторану "Ђерам", пуни лепих утисака о нашем месту.

Већ наредног викенда музеј је посетила туристичка група од двадесетак Пожаревљана, као и нешто више од 20 младих одбојкаша из Београда и Словеније, учесника међународног турнира који се одржавао у Старчеву.

Честе су и појединачне посете из Београда и околине, а музеј бележи око хиљаду посета у овој години.

М. Ј

Програм Дома културе током октобра

- Изложба слика "Жене сликари Старчева" одржава се у недељу, 7. октобра, у 19 сати, у уметничкој галерији "Пера Польак".
- Књижевно вече Милице Чубрило одржава се у четвртак, 19. октобра, у 20 сати у галерији "Боем".
- Међународни фестивал малих и средњих тамурашких састава "Старчевачка тамбурица" одржава се у недељу, 29. октобра, у 19 сати у великој сали Дома културе.

Радно време музеја у октобру

□ Старчевачка музејска поставка "Старчевом кроз векове" и пратећа изложба старих разгледница "Кроз прозор XX века - разгледнице" током октобра биће доступни посетиоцима у следећим терминима: **УТОРАК и ЧЕТВРТАК: 11-15:30** сати, **СРЕДА и ПЕТАК: 13-17:30** часова, **НЕДЕЉА: 12-17** сати. Уколико желите да посетите старчевачки музеј ван наведеног времена биће довољно да се најавите на бројеве телефона 013/631-144 (током радних дана) или 063/56-57-52 који је стално доступан.

□ Музеј Старчева, који представља ове просторе у време млађег каменог доба и у време Банатске војне границе, отворен је пре три године. Честе посете музеју оправдавају идеју и напор да се овакав простор пружи на располагање посетиоцима.

Сачувајмо прошлост од заборава

□ Музеј у нашем месту наставља да ради на формирању колекција старих докумената, књига, разгледница, кованог и папирног новца, црно-белих фотографија и других старијих предмета из свакодневног живота како бисмо сачували од заборава како су наши претци живели у Старчеву у протеклим вековима. Музеј, такође, стоји на располагању власницима старијих докумената и фотографија који су вољни да позајмје исте ради скенирања, после чега би им све било уредно враћено. На тај начин музеј ће употребљавати електронски депо и на тај савремени начин чувати драгоцене податке. Све то ствара

могућност организовања тематских изложби и издавања каталога јер наше место има богату прошлост. С друге стране, музеј је ту да на најбољи начин презентује прошлост као сећање на људе који су некад овде живели, радили и градили Старчево за бољу будућност својих потомака - нас. Дајмо свој допринос за будуће генерације.

GLIGORIĆ STAR

PANČEVAČKI PUT 32 STARČEVO

tel. 013/631-129; mob. 060/633-70-71

**SVE za vas
i vašu kuću!**

- * SVE za grejanje
- * SVE za struju
- * SVE za vodu
- * SVE za fasade
- * SVE za gipsarske radove
- * blokovi, cigla, građevinski materijal
 - * cevi, profili
 - * šrafovska roba
 - * okovi
- * bicikle i prateća oprema
- * akumulatori
- * lakovi, farbe
- * žice i komponente za ograde
- * MIKS MAŠINA (miksovanje boja)
- * sijalice za automobile i kamione
 - * Brisači šoferšajbne
 - * Posuđe metalac

RR GLASS

Maršala Tita 61a STARČEVO	radmila.rrglass@gmail.com	013/632-486 063/89-10-368 063/70-81-288 066/95-61-521	

- * Производња и уградња ауто стакала свих врста.
- * Тракторска стакла
- * Стакла за грађевинске машине
- * Застављивање грађевинских објеката
- * Резање стакала на меру
- * Полице, витрине, столови

PRODAVNICA

N₂M

Vuka Karadžića 34 Starčevo

- rinfuzna roba
- prehrambeni proizvodi
- smrznuta roba
- voće i povrće
- i sve drugo za vaše domaćinstvo

U VAŠEM KRAJU I ZA VAS!

Лице с насловнице: Љубица Туцаков, наша суграђанка

Некад било, а сад се приповеда

Љубица Туцаков (девојачко Ђуришић) рођена је 1953. године у Старчеву од оца Миливоја и мајке Мирјане, а имала је и млађег брата Стевана. Основну школу у Старчеву је завршила као "вуковац". Била је члан школског хора у ком је била трећи глас. Школовање је наставила у панчевачкој гимназији 1969. године на друштвено-језичком смеру. Током гимназијских дана доживела је велику породичну трагедију јер јој је отац погинуо 1972. године. Жеља јој је била да студира, али је уписала курс дактилографије како би се запослила као секретарица. Радила је кратко у Дому стarih, затим у "Азотари", после чега прелази у "Петрохемију" као референт обрачуна, до пензије. Волела је да штрика, кроји и шије. Удала се 1984. године за Богдана Туцакова. Мајка је два сина, а има и три унучице. С обзиром на то да потиче из старе старчевачке породице Ђуришића из Улице ЈНА бр. 135, Љубица брижљиво чува успомене и старе фотографије својих предака. Зато смо је замолили да се заједно мало вратимо у прошлост. Листајући избледеле фотографије, прво нам је рекла нешто више о свом деvoјачком презимену.

- Нас су називали Штрикерови по тати јер је штрикао, а пре тате, мислим да су деда Душа звали Лала, па су моји били *Лалини*. Поред нас десно и преко пута су Гускини, а било их је у три куће. С друге стране, према Панчеву, били су Битини, по деди којег су звали Бита. Поред њих су били Пушини. Онда су били Пречини, Какини, Шевини, Лазићеви, Богосављеви, Сргини, Ђукини, Ђођини, Богољубови, Бардакови. Од свих њих најближи су ми Битини јер смо били једна кућа из времена прадедова. С бабине стране су ми род Лазићеви и Шевини јер су се од бабиних из Баваништа неке девојке удавале овде у Старчеву у Ђуришиће, а са мамине старне Крецини.

Потом је наша саговорница говорила о свом оцу Миливоју и његовом занату.

- Мој тата је изучио штрикерски занат у Гају и радио у трикотажи "Банаћанка", али је напустио посао и вратио се пољопривреди. Набавио је машину за штрикање дебљом вуном и штрикао код куће по наручбини за људе из Старчева и околине. Радио је рукавице са прстима, хулахопке, фусакле, цемпере, хаљине, мантиле, мини сукње, прслуке. Као деца, брат и ја смо састављали рукаве, а мама их онда убацивала. Подучавао је омладину овом занату. Научила сам и ја да штрикам од тате гледајући га, јер он није хтео да ме научи.

О успоменама из детинства каже:

- Деда Душан је умро у 35. години и њега не памтим, али зато памтим бабу Кату од које сам свашта научила. Памтим и маминог тату из Омољиће, деда Светислава и баба Викторију која је била Румунка, а звали смо је Љубица. Ми смо као деца проводили зиме код њих. Деда је долазио са саоницама које упрегне у коње, стави нас у њих, покрије и вози брата и мене у Омољићу. Лета само проводили у Сарајеву где је живео стриц Живан, а брат је ишао и зими због скијања на Јахорини. Обилазили смо врело Босне, памтим вожњу фијакером од Илиће, а Сарајево је увек било незаборавно.

За нас децу из улице једна заниматија је била и прављење приредби са бином, завесама од ћилима, клупама и столицама за публику. Наплаћивали смо улаз, а од прикупљеног новца после куповали слаткише. Тада је било пуно деце у улици и сви смо се дружили.

У њено време, омладина се мало другачије забављала него данас.

- Сестра и ја волеле смо да идемо у центар. Тада су биле игранке и корзо. Поред Дома културе је било штеталиште. Неки су стајали са

Љубица Туцаков

стране док су други шетали у оба смера, а ишли смо и на корзо у Панчево кад сам уписала гимназију. Касније је било и игранки по кућама. На грамофону су се пуштале плоче које сам и ја скупљала. Тад сам волела "Битлсе", "Ролинг стоунсе". Лаза из моје улице, ког смо звали *Лајка*, правио је такве игранке.

Многе породичне фотографије су са Пантелеје.

- Два-три дана пред Пантелеју се све крчило, споља и унутра, куће, све зграде у дворишту. Чистиле се улице, срећивали травњаци да све буде лепо. Кад дође Пантелеја месили су се колачи, гурбарије и границе, и чувале се у орманима, а торте у подруму

са бурадима вина и ракије. Деца, сва *намоћена*, са нестриљењем су седела и ческала гости испред куће јер смо добијали лизалице. Гости из Панчева су долазили аутобусом или аутом, а родбина из Баваништа фијакером. Слава се славила две дана и сви гости су код нас ноћили, њих око 50 са децом. Први дан се возило фијакерима по улицама, а тек други дан славе смо се и ми деца возли. Тог првог дана капије су биле широм отворене, па се свраћало код пријатеља и родбине да се честита слава и нешто попије. Код цркве је био вашар и рингишшил. Славила се и *социјалистичка слава*, 30. јула, а вашар је тада био у центру.

Милена Јовишић

ГРАД ПАНЧЕВО
суфинансира пројекат
"Информисање у ло-
калној заједници".

У оквиру овог пројекта реализовани су неки од текстова у овом броју "Старчевачких новина".

Старчевачке бразде

Председављамо: Старчевачки бостан

Томислав Турина

Овогодишња сезона лубеница је при крају, а производиоци су, како сами кажу, задовољнији него икада у скорије време, макар у финансијском погледу. Цена популарног бостана коначно је мало коригована, па је уместо дугогодишњих 35-40 динара по килограму, сада око 45-50. Међутим, било је других проблема, пре свега због падавина, што аутоматски изазива више болести и захтева чешћа третирања биљака адекватним средствима за заштиту.

Породица Брозина је једна од ретких која гаји бостан у Старчеву, где се отац и син, Илија и Томислав, тиме баве пуних 30 година.

- Засадили смо их ове године на хектар и по и баш смо задовољни приносом, јер било је доволно и сунца и киш. Додуше, бостан воли топлије време, али ова година је малтене беспорекорна, јер није било ни штеточина ни болести. Тек су зечеви нешто мало покварили, неких око 500 - 600 килограма. Користимо и услуге стручке, па смо се рецимо ове године консултовали с људима из "Галенике" у вези с тим шта треба да се прска и како да се прихранује - каже Томислав.

Млађи Брозина напомиње да су улагања велика и да је посао огроман.

- Све креће од расада у пластеницима и садње од 1. до

15. маја. И све се и даље ручно ради, а морамо и раднике да ангажујемо, али до њих је све теже доћи. Након тога следи ко-пање, такође ручно, па прскање, пре свега заштита од вашака, јер ако се не истесирају добро, поједу лишће и све пропадне. Нема бојазни од отрова, ако се зна да каренца траје два дана, а конзумирање креће најраније 15 дана отада. Иначе, прве лубенице су стигле већ око 10. јуна и цена је била око 70 динара на мало, а сада је већ дуже око 50. Што се одабира сорти тиче, одлучили смо се за шарену "топ-ган" и црну "мадеру", а према мишљењу муштерија ова друга је слађа. Робу продајемо на приколицама у Старчеву и Војловици, за шта имамо дозволе као отворено газдинство. Сезона ће трајати до септембра, а онда крећу припреме за следећу, јер не желимо да одустанемо од традиције - поручује овај Старчевац.

Драган наводи да производиоци настоје да лубенице буду од седам до 11 килограма, јер се оне сада се највише траже, али буде и крупнијих, које су некада испле боље.

- Мислим да не стоји прича да су велике слађе, изузев што имају веће срдце, па испада да су сласније. Када је реч о процени приликом брања или куповине, најмеродавнија је боја, а може и на куцање, то јест на звук, који не сме да буде ни туп, ни превише да звони, али за то треба искуства - каже Драган.

J. Ф.

Пчеларство:

Радова на пчелињаку је све мање, али би ипак требало урадити следеће послове:

- последња контрола сумњивих заједница;
- постављање чешљева не лету;
- за добро презимљавање потребна је јака и здрава заједница пчела са довољно и правилно распоређене хране;
- млада матица и добра вентилација у кошници, такође и мир на пчелињаку;
- заштита кошнице од ветра и глодара.

Један од главних послова пчела је затварање свих непотребних отвора прополисом, због тога не треба без потребе отварати кошницу, померати рамове и скидати наставке.

Велики непријатељи пчела су осе и стршљенови, те треба правити клопке за хаватање оса и стршљена и ако се у близини пчелињака налазе гнезда треба их уништити. Потребно је покосити траву око пчелињака и ставити мамице за глодаре.

Друштво пчелара "Старчево" нема планирана окупљања и предавања за октобар месец. Очекује се да ће активности заживети средином новембра. За 2. децембар договорено је предавање које ће одржати председник пчелара Србије доктор Родольјуб Живадиновић.

Горан Станковић

Друштво пчелара "Старчево"

Воћарство:

Септембар је месец када су плодови воћа и грожђа већим делом у бурадима, теглама, балонима, а позније сорте то исто чека ускоро. То значи да у воћњацима, виноградима, а и поред дестилационих уређаја, посла има "на претек". Већ сада па на даље, следи чишћење корова, санација поломљених грана и стабала, орезивање, превентивна заштита.

Може се рећи да је година била добра, генерално гледано. Али исто тако се мора приметити да у зависности од микролокације и специфичних услова на њима, постоје штете у виноградима и воћњацима или деловима винограда и воћњака. Морамо приметити и забележити проходи торнадо који је на неким локацијама причинио озбиљне штете у виду поломљених грана па и целих стабала, а видели смо и ишчупана из корена стабла. Све у свему, живот тече даље.

Здрави и вредни били,

Божидар Димић

Друштво десилера, воћара и виноизрадара "Старчево"

ВЕТЕРИНАРСКА СТАНИЦА

www.vetstanicamimic.co.rs

МИНИТ

ХВАЛА ВАМ
што користите наше услуге!

ЗА ПСЕ ЛУТАЛИЦЕ позови Зоохигијену: 352-148

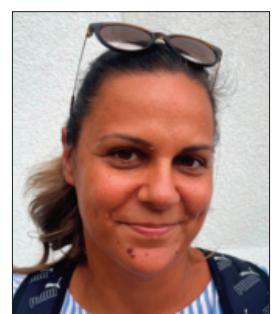
АНКЕТА СН: Да ли рециклирате отпад?

Навике се, ипак, мењају

Дуго прајан је и то процес - промениши усвајање начине ионашања. Ипак, нешто се и олако покреће - а и то је свесн о томе да морамо више да бринемо о животној окolini, што због нас, што због наше деце

Ненад Арсић, Сузана Вукосављевић, Љиљана Горуновић, Јелена Циглер

Најдан Младеновић, Зорка Гагић, Сретен Милић, Јелена Исаиловић

Ненад Арсић:

- За сада рециклирам само пластичне чепове, друго не одвајам. Чуо сам да је Месна заједница обезбедила могућност одлагања пластике и да је одредно у дворишту ЈКП-а "Старчевац" постављен рециклажни контејнер за ПЕТ амбалажу. То ће ми олакшати јер често користим пласатичне боце. Планирам да ускоро прикупим у цакове и донесем.

Сузана Вукосављевић:

- Да, рециклирам, углавном флаше и чепове. Сматрам да је рециклажа данас нешто што је неопходно и добро за животну средину. Около се праве депоније на којима отпад не може

да се разложи, пластика се најтеже разграђује. С обзиром на то да је одредно омогућен рециклажни контејнер у Месној заједници, врло радо ћу се придружити тој акцији.

Љиљана Горуновић:

- Код куће не раздвајамо отпад, пластичну амбалажу, јер још увек немамо контејнере где бисмо могли да одвајамо отпад. Чепове сакупљам. Заправо, чекам да се поделе кућни контејери како бисмо имали где да одвајамо пластику и други отпад. Сматрам да је рециклажа веома добра за животну средину и да људи треба то да уведу као своју свакодневицу.

Јелена Циглер:

- Сматрам да је рециклажа веома важна јер има много отпада и праве се депоније. Рециклирам пластику, скупљам чепове у акцији "Чепом до осмеха" и доносим у ајнфорт Месне заједнице. Сада знамо да се рециклажни контејнери за прикупљање ПЕТ амбалаже налазе у дворишту ЈКП-а врло радо ћемо, убудуће, ту доносити пластичну амбалажу.

Најдан Младеновић:

- На јавним местима нема доvolно контејнера за одвајање рециклажног отпада и због тога сам до сада сакупљао само пластичне чепове. Рециклажа је важна за друштво. Можемо дати свој лични допринос у очувању животне средине тако што ћемо код куће одвајати отпад, рециклирати и на тај начин смањити стварање дивљих депонија.

Зорка Гагић:

- Трудим се да код куће раздвајам пластичну амбалажу. Чепове односим у Месну заједницу. Корисна ствар за наше место је то што су сада у Месној заједници постављени и рециклажни контејнери за

боце. Пластика ће сада завршавати у рециклажним центрима, а не на улицама.

Сретен Милић:

- Редовно одвајам пластику и доносим у двориште ЈКП-а "Старчевац" где се налази контејнер за ПЕТ амбалажу. Рециклажа је итекако важна и о томе треба сви више да водимо рачуна. Имам поруку за младе - да се активно укључе у акцију прикупљања пластичне амбалаже, како би заједно сачували зелене површине, створили чистије и здравије окружење за све грађане Старчева.

Јелена Исаиловић:

- Мислим да људи у брзини живљења не брину много о рециклажи. Људима је лакше да баце све заједно не размишљајући о последицама по животну средину. Било би лепо када би се како млађе генерације, тако и ми старији, учили о значају рециклаже. Да се неке навике промене битна је само добра воља и мало труда. Када код куће раздвојите амбалажу већ сте направили један веома важан корак.

Јелена Грујић

ХОЋЕТЕ "СТАРЧЕВАЧКЕ НОВИНЕ" НА КУЋНУ АДРЕСУ?

Уколико желите да "Старчевачке новине" добијате на кућну адресу, обратите се редакцији СН или у МЗ Старчево (тел. 631-144). Уплатом поштанских и трошкова слања од 50 динара по примерку обезбедићете редовно добијање "Старчевачких новина" на вашу кућну адресу или на адресу онога коме желите да их пошаљете било где у свету!

Старчевачким шором

УРЕЂУЈЕ
Марко
Ивошевић

Старчевачким шором са Звонимиром Павлићем

У наставку приче Звонка Павлића, рођеног 1942. године, осврнућемо се посебно на живот у шору из угла дечије игре и враголија које илуструју одрастање у Старчеву са краја 40-их и почетка 50-их, година прошлог века. Успут ћемо сазнати и неке детаље прича које су свакако важан део слагалице историје нашег места.

“У близини куће у којој сам одрасао, преко пута деда Румиловог плоца, где је била Тайшлерова кућа, била је јако лепа ледина (данас на адреси Ул. Петра Драпшина између бројева 35 - 37a). Ту смо свакодневно као деца волели да се окупљамо и играмо фудбал. Играли смо са лоптом крпењачом, а понекад и са мехуром од свињске бешике. То не траје дugo, али је било занимљиво. На том истом месту играли смо и тенис. Мрежу смо правили од два прута забодана у земљу и маниле разапете између. Неко је од многобројних дечака који су ту живели доносио старе лоптице из Београда, а рекете смо правили од дрвета тј. дасака. Неко је за рекет узимао и пракљачу за тепих. Играли смо углавном боси. Није било никде камења, а трава је била финана, јака, ниси могао никде да се убодеш.

Веома лепа травица, као покошена, налазила се и на месту где је ћуприја преко Надела на путу за Долово. Ту је било пуно гусака које су то одржавале испашом. Нигде није било ниједног отпада па је ливада била као са неке слике. Ту смо са обе стране моста волели да пеџамо. Око моста је дуж обале био и неки зидани камен који је додатно утврђивао обалу. Са десне стране моста, са старчевачке стране, био је један дуд који се надвијао над реком. Када дуд роди, дудиње почну да отпадају у воду и то је привлачило шаране. Они су ту волели да долазе да једу. Све су то били крупни шарани, тако да смо и на том месту доста рибе уловили. Једном сам ту имао неку баш већу рибу, али ми се откаила јер сам пеџао са дуплим концем, па се откинуо од силине. Са те исте стране обале, гледајући према Омољици, на потезу “бели брег”, све у погледу су заузимали виногради. Ту смо као деца ишли у пабирчење грожђа. Касније се на једном делу винограда, до пута, проширо ПИК и саградио још једну фарму, а преостали виногради су касније редом претворени у оранице. У том делу, преко Надела на потезу “торине”, Задруга је садила кромпир. Као деца смо ту такође ишли у пабирчење, када задруга повади

своје. То је била велика парцела па је могло дosta и да се накупи.

У време пољских радова натоварена кола са плуговима и потребама за боравак на њиви, шпартала су улицама. Орање њива се тада радило коњима и то углавном са малим плугом. Неко је орао са једним коњем, неко са два, неко са четири које како имао могућности. Углавном су плугови били једнобразни, а ко је имао четири коња узимао је већи плуг. Онај ко није имао коње, плаћао је некоме обраду земље. Један ланац земље који је обухватао оквирну површину од 400 метара дужине и 18 метара ширине, садржао је око 22 врсте и обрађивао се један до два дана у зависности од коња и плуга. За нас децу је срећа да није било одмах трактора и да су они дошли мало касније јер је са њима блато по улицама постало веће.

Испред наше куће у Улици Петра Драпшина (данас око броја 65) била је често једна већа бара, у којој су се гуске купале по цео дан. Волео сам да их гледам кроз прозор. Понекад су ту знали и да се потуку гусани. У време кишних првих ујутру купале су се велике баре свугде по Старчеву, а ми смо волели некад да по њима гаџамо и да нађемо у томе нешто лепо. Ако је бара већа, знали смо се у њој чак и брчкati. Сећам се једне веће баре у риту у близини неолитског налазишта, преко пута манастира Војловица. Ту смо се често купали и вода је увек топла била.

На страни рита углавном су се били пашњаци препуни стоке. Ту се сећам да ми је деда причао један занимљив догађај када су бомбардовали старчевачки аеродром. Старчево је за време Другог светског рата имало стациониран немачки аеродром који се налазио на потезу између прве и друге шуме, односно на ивици прве шуме. Када се деда враћао са своје њиве где смо гајили бостан, код “жуте пумпе”, он је ишао увек преко рита, кроз пашњаке, јер му је тако било ближе и брже. Једног дана када се враћао назад налетели су изнад њега енглески авиони. Прича ми је да су пилоти летели веома ниско и да су из авиона рукама одмахивали и прво терали стоку. Онда када се стока разишла у неком од налета избомбардовали су немачки аеродром. Као

Рушење торња средином педесетих

мали, сећам се неких копаних грудобрana од земље који су прављени да се између њих сместе авиони. Они су пар година након рата растурени и преорани.

Тадашња прва шума је била са сајеним храстовима који су били распоређени у правилним линијама. Није било растиња у подрасту шуме јер су то све краве брстиле. У тој шуми смо волели да се играмо. Сећам се једне анегдоте када се градила “АЗОТАР“ на почетком 50-их година. Ми, деца, волели смо у тој шуми да се играмо Тарзана. Носили смо тако са собом неке конопице и куке које су нам служиле да се качимо и версмо по дрвећу и да то користимо уместо лијана. Тако шетајући, боси и спремни за улогу, у тренутку када смо се приближили шуми нашли смо на нека луксузна кола. А поред њих је био неки господин. Лежи на земљи. Пришли смо до њега да га поздравимо, али нас он ништа није разумeo. Испоставило се да је он странац неки. Мој другар Нералић је знао мало немачког па се некако споразумeo са њим не знам ни на ком језику. Некако смо сазнали да је он један од инжењера који је грађио “АЗОТАР“, а да је ту дошао да се

Овај пројекат реализује се уз помоћ Покрајинског секретаријата за културу, јавно информисање и односе са верским заједницама. Ставови изнети у подржаном пројекту нужно не изражавају ставове Секретаријата који је додељио средства.

одмори, јер му се учинило да је то као рај на Земљи. Друга шума је била као нека *трапашма*, баш густа. У њој је било доста јасенова и ту смо набављали штапове за пецање.

Атар Старчева на потезу “поља”, “веровца”, “ћурђевца” и слично, био је не-када пун “пустара”. То су зидани кућерици где се борави док трају радови у пољу. За време радова селиле су се читаве породице. Ту се лети коњима донесе све шта треба и онда се не губи после време у путу од куће до њиве. Поред сваке пустаре углавном је био неки бунар или ћерам и нека штала за стоку тј. за коње. Старчевачки атар је тада био и преко баваништанског пута, па је ово веома значило. Пустаре су се звале према именима па се тако сећам неких попут Лазарићева пустара, Парчетићева пустара и слично. Бунари су били и приватни и сеоски. Оне сеоске село је копало организовано. Међутим, сви су углавном користили све, јер је било нормално да се коњи напоје онда када затреба. Касније су те пустаре разграђене и са тим циглама је рађен Дом културе, а превозене су до центра запрежним колима.

Дружење нам је често било везано и за цркву у центру. Пели смо се на њен звоник, а знали смо и да пред звоник уђемо и попнemo се на свод цркве, који је испод крова сав од цигли и ту шетамо. Онда су нас упозоравали да то више не радимо па нисмо. Пели смо се и пре рушења крова цркве на његов врх. Први торањ цркве је био цео изграђен од дрвета. Сећам се да су постојале неке греде које су биле поједене црвоточином. У торњу је било и доста голубова и сова који су ту боравили. Пошто је кров звоника претио да се урушчи и падне, Црквени одбор је одлучио да га сруши и сагради нови. Он се рушио помоћу неке дизалице и сајли. Оне су биле закачене за торањ, а дизалица је била постављена у средини парка, код тадашње пумпе у центру парка, а данас негде на месту старих липа, на раскрсници стаза. Дизалица је била на неке велике чекрке, мислим да су се ручно окретали и затезали сајле. Пуно се нас окупило да гледамо то рушење. Кров се по-лако нагињао и нагињао и онда се одједном преврнуо и срушио се непосредно пред улаз цркве. Крст је пробио неке цигле које су ту биле у поплочању. Мој деда је онда пришао, пронашао и узео “буре” у коме се налазио писани запис о градњи цркве, члановима Црквеног одбора и слично, а који је био постављен у крову. То су после уградили и у нови кров. Нов кров од цигала су градили наши Старчевци, а један мајстор из Војловић је гледао те радове. Изградњу торња пратили су свакако и бројни мештани онако са земље из радозналости.

Поред игре у слободно време не-заобилазни део детињства било је и школовање. У школу сам пошао 1949. године, а учениница је била на месту где је сада продужени боравак. Од првог до четвртог разреда учитељица ми је била Ленка Сова. Више разреде сам ишао у више учениница. Пети разред - где је музеј, а ту је у сали где

су данас привремене поставке била и зборница. Шести разред сам ишао где је данас радионица за техничко. Седми у ученици поред, а осми разред поново у музеју. Сова Јосип је радио као наставник математике и био је муж од моје учитељице. Био је доста строг, па смо знали да добијемо и батине када нешто нисмо добро урадили или доволно учили. Директор школе је био Паја Драгојерац. И он је био строг. Сећам се једном да смо се грудвали и неко је убацио циглицу у грудву и тако погодио и разбио прозор. Он нас је тада све постројио у ходнику и терао да кажемо ко је то починио. Пошто смо сви ћутали, он је свима дао по шамар. У школи смо морали да седимо у клупи углавном. Тада се по четврто седело у клупе, а руке смо морали да држимо назад да се не искриви кичма. Учили су нас да се јављамо на улици и како да се јавимо старијима. Прегледали су нас стално око хигијене јер тада није било купатила по кућама, па су на тај начин водили рачуна о болестима, вашима, шуги и слично. Имали смо страхопопитовање према свима који су нам били учитељи и наставници. Када неко од њих иде у сурет на улици, ја чим га препознам крећем да мислим како ћу да му се јавим, да то буде добро, лепо и како треба. Мени то није сметало и нисам то гледао као неку тиранију. Мислим да су нас добро учили. Стари учитељи били су врло строги. Сарађивали су често са родитељима и доста су нас терали да радимо. Било је и батина и “затвора”. Батине смо добијали за лоше понапање, а продолжена настава, или како смо ми то звали “затвор” је био углавном због незнაња. Ученици који су лошији из

нечега остајали би после школе дуже и ту седели као у затвору, док то нешто не савладају.

Током мого школовања била је реформа школства. До тада су учитељи могли да предају до шестог разреда, а након тога су од петог уведені наставници. Тако су у почетку углавном долазиле школоване наставнице из Панчева. Сећам се наставнице Вере Јовићевић која је предавала географију, Анице која је предавала српски, а њу је после када сам био седми разред заменила наставница Боса. Када сам пошао у пети разред имали смо немачки језик који нам је предавала професорка која се презивала Дирвиш. Она је била крупнија плава жена, Немица из Панчева. Била је баш добра професорка, држала је пажњу и били смо дosta активни код ње и волели смо је. Међутим, већ од наредне године је укинуто да се учи немачки, па пар година није било страног језика и онда је уведен руски. Физичко нам је предавала учитељица Брана која је била добар атлетичар, а касније нам је држала и историју. Она је била жена попа Братића, а касније је она постала секретарица у школи. Интересантно је да су сви учитељи и наставници који су долазили из других места, а живели у Старчеву, добијали станове, огрев и слично од државе да док су у службама имају где да станују. Учитељ, лекар и свештеник били су најпопуларнији лица у селу. Данас то више није тако.

За то време могу да кажем да смо били сиромашни, гледајући из данашњег угла, али да нам је детињство било лепо.“

М. Јовошевић

Деца из комшилука

□ Вук Живковић је рођен 2011. године у Панчеву од оца Ненада и мајке Невене, а има и млађег брата Матеју. Похађа шести разред старчевачке основне школе и одличан је ученик. У низим разредима је ишао на драмску секцију коју је водила његова учитељица Тања Целин јер му је дечачки сан из тог времена био да глуми у филмовима сличним онима које је гледао. Од како је дошао у више разреде, члан је рецитаторске секције, а почeo је и да тренира кошарку у Борцу, где највише воли да игра на позицијама плејмејкера или шутиг гарда. Вук се још у првом разреду школе заинтересовао за стрип када је на интернету нашао на једну Загорову авантуру. Одушевило га је колико је забавно да се једна прича исприча више у сликама него у тексту. Тако је дошао на идеју и сам да почне да црта стрипове и сакупља их, а омиљени су му “Манга”, Загор, Дилан Дог, Мистер Но и Алан Форд. Узор му је Ђунђија Ито, јапански стрип цртач, чији му се стил допада јер је веома прецизан. Вука је, иначе, одмалена интересовало цртање. Чак је кратко ишао у школу цртања коју је држао Никола Драгаш, карикатуриста, у Дому омладине у Панчеву. Како сам каже, његови стрипови настају тако што прво нађе референцу као нпр. неког фудбалера

или супер хероја, затим преноси на папир сваку слику која му се свиђа и онда усавршава пропорције ликова. У почетку је радио стрипове као да је он у свету покемона или неке фикције јер га је то опуштало после школских обавеза. Сада ради црно-беле стрипове о познатим фудбалерима као што су Роналдо, Меси, Нејмар. План му је да тај стрип има 98 страница као у правим стрип свескама, а онда да га да породици и друговима из разреда да прочитају.

М. Јовишић

Још од далеке 2002. године кафана "Ђерам" (отворена сваког дана од девет до 23 сата), оаза мира смештена на месту где се Панчево улива у Старчево, синоним је за добар провод и уживање. То је идеално место како за пословне саспанске, по родичне ручкове или дружење са пријатељима и вољеном особом, тако и за незаборавне вечерње журке уз тамбурашице.

Број гостiju се издана у дан увећава, што је најбоља оцена нивоа услуге, несвакидашиће пријатног амбијента, укусних залога и љубазног особља. У предивној цветној башти и појло уређеној унутрашњости, декорисаној брижљиво одабраним репиром мешавина, уз специјалистичке куће и бошћану по понуду пива, уживање сва чула. У "Ђерму" постоје вај-фај мрежа и два плазма телевизора, а постоји и модуљност која преме хране и торубини, као и организовање прослава до сада места, по повољним ценама. Четвртиак поједије резервисан је за јела из коштића, а очекују се и нова кулинарска изненађења. Ова кафана ће у рубрици "Кафеница" у Ђерму" бити домаћин и бројним занимљивим Старчевцима...

Миодраг Миле Величковић, пензионер

Живот је сада и овде

Експлузивни гост текућег броја "Старчевачких новина" које су тридесет година са вами јесте Миодраг Величковић, рођен 13. септембра 1956. године у Липљану на Косову и Метохији, од мајке Даринке и оца Божидара, као четврте дете по реду поред још троје сестара и браће.

Након што је завршио основну школу у родном месту 1974. године досељио се у Старчево, одакле је отишao у војску. Непуних година дана је радио у Београду у "Антикор-сервису", што му је као момку одговарало како би мало видео света. У Земуну је завршио саобраћајно-техничку школу, а после војске се вратио у Старчево и запослио у "АЗОТАРИ", где је радио до краја радног века 2009. године.

У међувремену се по- мало приватно бавио грађевином, али како је у фабрици радио по сменама, имао добра примања и бенфицирани радни стаж, откада је отишao у пензију са 53 године, углавном ужива у "трћем добу" и активан је у удружењима пензионера. Има два сина и троје унука: старији Јовица (45) има два сина, а Југослав (42) ћерку.

Како је одрастао мали Миле?

- Рођен сам баш у Липљану, у вароши, то јест у градском насељу, које је у то време било баш велико место, са око 15.000 људи и 40-ак села. Тих година тамо је живело око 75 одсто Срба и око 25 процената Албанца. Живели смо у породичној кући; отац је радио на изградњи путева, а имали смо два хектара имања, па сам помагао родитељима око узгоја кукуруза и пшенице. У башти смо гајили поврће, јер је требало много хране, будући да смо били вишечлана породица, коју није било лако прехранити. Док није држава забранила, држали смо две краве, телад, свиње...

Када је реч о де-тињству, било је безбрежно и за разлику од ових простора живело се много опуштеније, док је овде све то много брже. Тамо су се људи више дружили, а у слободно време, ми деца, најчешће смо проводили тако што смо одлазили на реку Ситницу. Певао сам у хору Дома културе, чији је биоскоп је радио пуном паром, а у оквиру културно-уметничког друштва функционисала је и драмска секција. Често су организоване игранке, а нарочито живо

било је када је наступала група "Сенке". Међутим, с друге стране, било је провокација и инцидената са Албанцима. Руку на срце, они су увек били незгодни када су у маси, док су појединачно били мирни као пчеле.

Следи долазак у Старчево...

- Моја сестра је била овде уodata, па сам у Старчево дошао 1976. године; следеће се оженио, а 1978. добио првог сина, да бисмо већ 1980. године били у својој кући. Ипак, у старту ми је било веома тешко да се адаптирам, јер тамо су сви хтели да помогну, док овде то и није био случај, а ја нисам имао ништа, па ни кревет. Нисам био нимало задовољан, али касније се све то некако слегло. Један од првих са којим сам контактирао био је Раде Станковић, који је имао фамилију у Липљану, па сам по до-ласку одмах њега потражио. Притом сам, попут њега, мало свирао и бубњеве. А поред њега, дружио сам се с Милетом Антонијевићем. Тада су обојица чинили чувену групу "Судар". Све у свему, Старчево је тада заиста било примамљиво као велико место близу Панчева и Београда, па су и моји дошли, али много касније. Отац није хтео да живимо на Косову, јер је знао да тамо никада неће бити мира за нас.

Посао...

- Када је реч о послу био сам најмлађи запослени у предузећу "Антикор-сервис", а шефови нису могли да се начуде када су видели да сам заправо још увек био дете. Одлучио сам да се запослим у тој фирмам, како бих имао теренске радове и хотелски смештај са храном по целију Југославију, попут Зенице или Биограда на Мору. Плата није била велика, али сам зато могао да путујем, а најлепшије ми је ипак било у Сомбору, где сам радио на изградњи пиваре у Апатину. Било је то заиста лепо дружење. Потом сам отишao у војску, а када сам се

ПАНЧЕВО ТО ЈЕ КАД СЕ ВРАТИШ, А У КАФАНУ "ЂЕРАМ" ТРЕБА ДА СВРАТИШ

- * СПЕЦИЈАЛИТЕТИ ДОМАЋЕ КУХИЊЕ
- * ОРГАНИЗАЦИЈА ПРОСЛАВА
- * ТАМБУРАШИ
- * РЕЗЕРВАЦИЈЕ 062 478 394

*кафана
ђерам
старчево*

вратио, пријавио сам се на биро рада и за недељу дана добио посао у "АЗОТАРИ". Најпре сам радио на истовару сировина, јер ми је био циљ само да уђем тамо. У томе ми је помогла једна Луција из кадровске и веома сам јој захвалан. Тамо сам радио три године, а касније сам добио посао возача, јер сам имао довољну преко саобраћајно-техничке школе. Тако сам од 1983. године возио утоваривач и багер у унутрашњем транспорту и то радио све до пензије. То је био тежак посао, па сам због тога имао и бенефицирани стаж од три месеца, јер се радило у загушљивој хали, где је било и дима и амонијака. С друге стране, поред наведених бенефиција, било је добро јер нас је било двојица по радном месту, па смо ипак делили посао.

Породица...

- Након годину дана од долaska у Старчево сам се оженио, а имао сам тек 21 годину. Супругу сам упознао у мензи, када сам радио у "Петрохемији" преко "Антикора". Убрзо је на свет стигао

први син, а три године касније и други. У међувремену је и мој отац видео да може да се живи у Старчеву, па је продао неку стоку и дао ми новац да купим кућу у Баштенској са 20 ари плаца, где смо садили разно поврће и од чега је могло да се прехрани. Временом сам на истом месту саградио и још једну, већу кућу.

Онда, пензионерски даны...

- Радни век сам рано завршио, са 53 године, јер сам имао много бенефицираног стажа, па већ 15 година сам у пензији и уопште се не жалим. Када сам чекао решење рекао сам себи, ако имам преко одређеног просека, да нећу да радим ништа више. Тако је и било, иако сам могао, јер суми нудили све и свашта. Сада углавном уживам и путујем; идем на разне игранке и то сада хоћу да пренесем овде. По одласку у пензију, најпре сам био у удружењу инвалида рада код Жекића и путовали смо по целој Србији. С тиме бих желeo да наставим и новоформираном удружењу пензионера.

Миодраг Величковић

Белој Цркви, где имам камп-приколицу и тамо ми је заиста предивно у та три најтоплија месеца. Приколица је од пет метара и унутра имам све од телевизора до фрижиdera. Ма, не бих је мењао ни за шта, ни за какав де-лукс хотел. Дође ми и много друштва, а често су ме снимале и неке те-ве екипе на тему како се лепо живи у природи.

Старчево, данас?

- Када сам се доселио у Улицу Маршала Тита 103, блато је било до гуше. Запитао сам се шта ја уопште тражим овде, али није прошло много и кренуло асфалтирање, када сам схватио сам да иде најбоље у овом месту. Тако је и до сада, па је Старчево данас урбано насеље, са свим асфалтираним

улицама. Имамо и одличан и чест превоз и не гледам на сат када идем у град, јер се не чека дуже од десет минута. Речју, имамо све осим још једино да се Дом културе мало боље среди.

Његова ћорука, ћре свега времешнијум Старчевицима, односи се на то да искористије сваки слободан моменат, јер живош је сада и овде:

- Поручујем свим слободним пензионерима да мало изађу из куће и мало путују, јер се много тога нуди, па и бесплатно.

**дружио се
Јордан Филиповић**

**30 година
Старчевачких новина**

СТАРЕ СЛИКЕ СТАРЧЕВА

□ Послератне свадбе у много чему су се разликовале од оних које можемо видети данас. Много шта је утицало на то, а понајвише финансијске прилике и окружење. У Југославији се

доста држало до једнакости, па и у сиромаштву, и није било гламурозних венчања медијских звезда, или бар оно, неморално произведених, а ничим заслужних појединаца који су на ко зна

какав начин дошли до машала кайтала.

Једно сведочење из шездесетих година прошлог века каже: "Свадба је била у месној канцеларији. Присућено је било 150 људи. Долазили су и из околних места, коњима или колима, осим старица који је дошао таксијем, а из места пешици. Имали смо живу музiku: две виолине, контарбас и хармонику. Свадба се одвијала у мојој родној кући. Били смо нормално обучени, нико није био у ношњи. Чак, ни ја нисам имала венчаницу, нежо раскошнију хаљину. Славље је трајало годово три дана. Свадба је била јако весела, све с домаћом храном".

Крајем шездесети година прошлог века, Старчевци Петроније Ратков и супруга му Боса, донели су одлуку да ожене сина Митка. Како је то изгледало, видимо на фотографији из албума Илије Мирковића.

П. Андрејић

<https://www.facebook.com/groups/188155341943101/>

Попис пољопривреде - обавеза и прилика

Попис пољопривреде Србије обавиће се од 1. октобра до 15. децембра ове године. У попису ће учествовати укупно 4.000 људи, од чега 3.000 пописивача, а биће обухваћено око 680.000 домаћинстава, правних лица и предузетника који се баве пољопривредном производњом.

Државна секретарка Министарства пољопривреде Милица Ђурђевић прецизирала је да ће пописом бити обухваћена пољопривредна газдинства, породична пољопривредна газдинства, ако и носиоци пољопривредних газдинстава који су уписаны у регистар пољопривредних газдинстава.

- Према подацима Регистра пољопривредних газдинстава, који води Управа за аграрна плаћања Министарства пољопривреде, тренутно је регистровано 466.000 газдинстава, од чега су 462.000 породична газдинства", казала је она. Додала је да је највећи број носилаца пољопривредних газдинстава старији од 70 година, док укупно пријављена обрадива површина износи око 2,6 милиона хектара.

- Пописом пољопривреде очекујемо да добијемо свеобухватни преглед карактеристика националне пољопривреде, како би могле да се изrade базе података и основни статистички регистар пољопривредних газдинстава којим се обезбеђује оквир за истраживања, казала је Ђурђевић. Навела је да ће подаци унапредити креирање аграрне политике Србије на републичком и локалном нивоу.

- Подаци који се добију у попису доприносе стицању знања у вези са реалним стањем у пољопривреди Србије и са чиме располаже шта је потребно. То је неопходно како би газ-

динства могла да планирају пољопривредну производњу, да се пријављује код националних и европских фондова за подршку и сазнају у коју би пољопривредну грану требало више уложити, рекла је Ђурђевић.

Од свих пољопривредних газдинстава биће прикупљени подаци о земљишту, врстама стоке, радној снази, органској производњи, док ће се на узорку прикупити карактеристике о садњи воћних врста, наводњавању, употреби ћубрива, начину држања стоке, механизацији, опреми и објектима и обради и одржавању земљишта. Пописивачи ће сакупљати податке на терену и директни их уносити у електронски упитник на лаптопу.

Први општи попис пољопривреде и газдинстава у Србији спроведен је 1931. године, а последњи попис пољопривреде био 2012. године, док је Анкета о структури пољопривредних газдинстава урађена 2018. године. Према резултатима те анкете, као последњег структурног истраживања, у Србији је било 565.000 пољопривредних газдинстава, од којих су 1.645, односно 0,29 одсто, била газдинства правних лица и предузетника. Једно пољопривредно газдинство у просеку је користило 6,2 хектара пољопривредне површине и имало је 0,56 условних грава стоке. Једним трактором се просечно обрађивало 7,7 хектара, а од укупног броја трактора 86% било је старије од 20 година. Највећи број, 65 одсто пољопривредних газдинстава, имало је једног до два члана. Анкета је показала и да је укупни просечни годишњи нето приход газдинства у Србији био 8.610 евра, четири пута нижи него просек ЕУ.

П. Андрејић

**КУПУЈЕМ ЗЕМЉУ
У СТАРЧЕВАЧКОМ АТАРУ**
ПЛАЋАМ ДОБРО!
Телефон> 063/341-780

Pančevački put br. 2

Опрез у вожњи

Пази, знак!

□ Честе су саобраћајне незгоде. На срећу, нема их толико с тежим последицама, али их је знатно више него раније. Брзо и бахато се вози старчевачким улицама. Они који живе у најдужим (Маршала Тита, Иве Лоле Рибара, ЈНА, Петра Драпшина, Бориса Кидрича, Лењиновој), знају о чему се ради. Трипут се окрену на све стране пре него загазе на коловоз. Питање лежећих полицијаца још увек је отворено и налази се негде у разматрањима разних агенција које се баве пројекцијом и безбедношћу саобраћаја, па зато с те стране ништа ново. Надлежности месне управе су само да се то тражи, што наша Месна заједница и чини... Дакле, ниво безбедности саобраћаја није никде за дику. О томе говори и фотографија ове Новосађанке у пролазу кроз Старчево која није пазила па је настрадао и знак и ауто.

trgovinska radnja

МАКИ ЈЕДАН

kod ambulante

*РОБА ЏИРОКЕ ПОТРОШЊЕ

*ХЛАДНО ОСВЕЖЕЊЕ

RADNO VРЕМЕ 24h

ТИВАРА

КОРПА ШОП

Ул. Бориса Кидрича бр. 2

* Ринфизна роба

* Био-шројрат

* Свеже и стрзнућо
боће и юобрће

НАШИ јунни рафоби
за ВАШЕ јуне кесе!

ИЗВИЋАШТВО

Извиђачко летње дружење

У оквиру манифестације "Дани дружења", скаути су по 21. пут организовали извиђачки вишебој. Од 11. до 13. августа у дворишту Основне школе подигнут је камп који је примио око 100 извиђача. Учесници су долазили као и претходних годна из свих крајева наше земље: Ниша, Крушевца, Сремске Митровице, Кикинде, Београда, а ту су били и гости из Бањалуке, Зајечара, Шапца и Велике Плане.

Све такмичарске дисциплине су се одвијале под симболичким оквиром "штагом неолита". Извиђачи су из тог разлога имали задатке са неолитском нотом попут што вернијег склопирања неолитске колибе, подизање импровизоване земунице од шаторских крила, везивање чворова са природним канапом, пресликање неолитских шара у ограниченој времену, прављење скетча на основу прича које су чули у старчевачком музеју и слично. Карактеристика овогодишњег такмичења је што се већина зататаца дешавала ноћу. Тако су скаути уз помоћ бусоле и карте трагали улицама Старчева и околином за својим базама где су их чекали контролори и задаци. Поред наведених дисциплина такмичило се и у првој помоћи и топографији.

У ноћи између 12. и 13. августа извиђачи су полегали на шаторска крила и гледали кишу метеора. Сутрадан, приликом доделе пехара и медаља, најбољим учесницима искоришћена је прилика да се започне обележавање прославе јубилеја - 20 година званичног рада ОИ "Надел". Јубиларне активности планиране су и за јесен и до краја године, а целукупно обележавање јубилеја одвијаће се под паролом "само природно", па се тако и ова неолитска авантура уклопила у тај духу.

Све екипе су се одлично показале, а разлике у бодовима биле су прилично мале. У категорији полетараца и пчелица прво место припало је старчевачкој екипи "Леопарди", други су били "Лунетови полетарци" из Београда, док је треће место освојила још једна екипа Старчевца под називом "Извиђачи". Код млађих извиђача - авантуриста, прво

место освојила је београдска екипа из одреда "Н.Х.М.М. Луне". Друго место заузела је екипа извиђача из Ниша и Сремске Митровице. У најстаријој конкуренцији извиђача и планинки - истраживачи, најбоља екипа били су "Мравоједи" из крушевачког одреда "Јастреб", чијој је екипи "Мрмоти" припало и треће место, док је сребрне медаље освојила екипа "Картагина" из Кикинде.

Наравно, подразумева се да су извиђачи проводили паузе између дисциплина у међусобном дружењу, смеху и упознавању, како и доликује "Данима дружења". Склопљена су многа нова пријатељства, она стара су још више учвршћена, а сви учесници су задовољни кренули својим кућама. Неколико извиђача је пак остало код својих пријатеља у Старчеву још неколико дана, како би се дружење још мало наставило. Дугогодишња чланица старчевачког одреда и по-ластичарка Емилија Mrђан је, у сарадњи са штабом акције, приредила изненађење за учеснике у виду мафина, у част обележавања двадесет година постојања Одреда.

"Наделовци" се овом приликом захваљују Месној заједници Старчево и Основној школи, продавници "Неба Н", месари "Младеновић", пекари "Стојљковић", кафу "Чашлин" и грађевинској фирмама "Астор" на помоћи у реализацији овогодишње извиђачке акције.

Спремни за нову сезону и јубилеј

Одред извиђача "Надел" отворио је нову извиђачку сезону. Како то обично бива, сваке јесени започиње се са утврђивањем бројног стања млађих и старијих извиђачких група, као и уписом нових чланова. Ове године извиђачка дружина већ броји преко 50 чланова, а очекује се да тај број још порасте. Јесењи састанци извиђача углавном су посвећени неким традиционалним скаутским вештинама попут учења основа камповавања и упознавање са кампом опремом од шатора и вреће за спавање преко ујади, бусоле и чутурице. Септембар је за нове чланове

Мафини за све!

резервисан и за основну обуку у виду дисциплина и начина функционисања у извиђачком тиму. Током октобра месеца очекује се да нови чланови стекну искуство првог излета и започну са учењем неких од вештина сналажења у свакој ситуацији. Тако су планиране и куварске радионице, научне и креативне радионице, као и други разноврсни састанци извиђачког програма, који ће се реализовати до краја године. За старије извиђаче биће организован и одлазак за Крушевец. На самом крају године, већ традиционално, организоваће се одредско меморијално такмичење "Ивица Прањић". На некој од активности нови чланови ће дати и свечано обећање или извиђачки завет и добиће своју прву извиђачку мараму.

Овогодишња смотра одреда и свечана академија појединачно рада, одржаће се 4. новембра у великој сали Дома културе. Одред извиђача "Надел" ће том приликом приредити и мању изложбу и презентацију историјата одреда, као и најзначајнијих достигнућа. И она ће бити у симболичком оквиру и слогану "само природно" што је кроз године у назад и красило старчевачке скауте, који су већ скоро десетију у врху извиђачког покрета у земљи.

Марко Ивошевић

Кроки вести

- ⇒ Представница старчевачког одреда и чланца Старешинства Савеза извиђача Србије Јелена Копарић, присуствовала је "Савској регати", занимљивој извиђачкој активности која се одржала у Шапцу 11. и 12. августа.
- ⇒ Представник старчевачког одреда Васа Гердић учествовао је на ноћном оријентационом вишебоју који се одржавао у Нишу, од 8. до 10. септембра, у организацији Одреда извиђача "Бука Динин".
- ⇒ Свечана академија Одреда поводом јубилеја - 20 година рада, одржаће се 4. новембра, у великој сали Дома културе у Старчеву.

КУЛТИВатор

историја, култура и млади

Историја

Варљиво пролеће 1919.

Један од ретких у то време, али и најближи медиј који би могао пронети глас о "Старчевачкој републици" тог пролећа 1919. године када је дошло до турбулентних збињавања у нашем месту, био је недељник "Панчевац". Власник новина др Душан Дуда Божковић дефинисао га је као демократски народни лист, а у пракси га политички сврстао на страну Демократске странке коју је 19. фебруара 1919. у Сарајеву основао Љубомир Давидовић. Ондашње су демократе упркос отклону од десне стране политичког спектра и одсуству коришћења запалљиве патриотске реторике ипак били привржени успостављеном монархистичком уређењу нове државе. Стога је свака претња по поредак који је владао у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца с њихове стране окарактерисана као друштвено опасна. Оправдани страх од большевичких револуционарних гибања присутан код династије Карађорђевић готово истим интензитетом погађао је политичке структуре и страначке лидере. Одјеци Црвеног октобра у Русији све су се више близили. Конституисањем Мађарске Совјетске Републике 21. марта

1919. ситуација је постала алармантна. Била заиста опасна или сасвим безазлена, сва су друштвена незадовољства тих месеци сматрана антидржавним. Стога је и разумљива громогласна тишина "Панчеваца" и изостанак барем концизног извештаја о дешавањима у Старчеву крајем априла 1919.

Тек 4. маја поменуте године "Панчевац" на својој насловној страни доноси текст под називом "Око нас" испод кога стоје следећи кратки поднаслови: - Усијаним главама. - Два извештаја. - У Старчеву. Они су груписани тако да би оштро око читача скривених порука могло да примети да је аутор новинских стубаца можда нешто желео поручити "усијаним главама у Старчеву". Парадоксално је то што се у самом чланку Старчево и не помиње, но у његовом првом делу наведено је ово: "Прво су се надали, да је и српска војска једна маса без свести, која ће у најбољем случају још прећи Дунав, ал' од Францфелда (Качарева прим. аут.) и Дебељаче неће ни педаљ даље. Ту ће остати код девојака и жена. А за даље продирање, послаће, - своје генерале. Онда се надали, да ће у Банату код

нашег ратарског света избити комунизам. Да ће Немац из Францфелда, Србин из Црепаје, Маџар из Дебељаче, Румун из Петровог Села (Владимијрова прим. аут.) хтети да дели своју земљу, своју Њиву - сокаку. Јер ко је год овде у нашем Банату био вредан, био усталаш, дошао је до своје земље. И данас још има земље на продају, свако је може купити. И помишљали су: да ће наши ратари ту тешко и скупо стечену Њиву своју хтети: делити. Преварили су се. Али нека, говорили су и шушкали су, долази 1. мај. Нека први мај! Ту ће бити гужве, и онда долази опет Маџарорсаг из Пеште. И барон Данијел биће опет велики жупан. И други барон Данијел, отац првога, биће опет посланик. Све ће то донети први мај на тањиру. Али тањири требају данас црвеној војсци у Пешти, да развијају једни другима главе. Дакле ни први мај није им донео земљу обећану. Сад им је остала још једна једина нада: ако та не упали! Мировна Конференција у Паризу разићи ће се несвршена послса. И онда, онда... И шаљу се Господу Богу топле молитвице, да им се у погледу Париза испуни жеља жива. Услишај нам Боже наше молитвице! Али и Господ Бог канда се балканизовао. Волије Раце, па се и не осврће. И само шаље кишу. Многу кишу. Јер за

узећује: Данијел Мергел

усијане главе постоји само један лек: хладан туш. А у ту сврху треба Тамиш многу воду. - За многе узијане главе."

Исти број "Панчевца" објављен 4. маја 1919. доноси један допис из старчевачког суседства. Написан је у Омољици, а датиран на 30. април, што би значило да је настао четири дана након побуне у нашем месту. Следећа садржина дописа сведочи о страху и пометњи које је изазвала такозвана "Старчевачка република", мада је извесно да већина њених виновника о большевизму није знала баш ништа.

"У Омољици се ових дана основао "Агитациони Одбор за одржавање реда и мира" у том селу. Тај одбор има 15 чланова са председником. Чиновници опћ. поглаварства су већ по природи ствари чланови тога Одбора. По налогу Одбора одржало је већ свештенство све три нације у црквама проповеди, у којима је растумачило народу у чему лежи опасност од большевизма. Одбор је решио да изда и један проглас, који ће се сваком грађанину места и свакој кући дати, да би безусловно сваки био информисан и упозорен о ствари. Овај ће Одбор с времена на време извештавати и нашу јавност о својем раду и успеху."

Упознајмо се...

Како се зовеш?

- Никола Гргић.

Како те зову?

- Грга.

Кад си рођен?

- 2. октобра 2010.

Како би себе описао у једној реченици?

- Пријатељ с којим увек може да се поразговора.

- Школа?

ОШ "Вук Стефановић Карадић".

Шта радиш у слободно време?

- Излазим и слушам музику.

Коју музику слушаш?

- Реп.

Омиљена песма?

- Биба, "Фреди Кругер".

Омиљени певач?

- Биба.

Најдраж и стих?

- "Не мисли ти свако зло, неко жели да се трудиш."

Шта ти је важно у музici?

- Бит и текст.

Шта те опушта?

- Излазак.

Шта гледаш на ТВ-у?

- Филмове.

Шта не гледаш на ТВ-у?

- Ријалити програм.

Омиљена књига?

- Данијел Дефо, "Робинзон Крусо".

Омиљени филм?

- "Boyz n the Hood".

Омиљени глумац?

- Морган Фриман.

Омиљена глумица?

- Наташа Тапушковић.

Омиљени спорт?

- Рагби.

Где излазиш?

- У центру Старчева.

Шта је за тебе љубав?

- Оданост и поверење.

Шта си као мали хтео да будеш кад одрастеш?

- Адвокат.

Чега се плашиш?

- Висине.

Твоје врлине?

- Поузданост, духовитост,

ту сам увек кад је потребно.

Твоје мане?

- Преозбиљно схватам

ствари.

Најбољи другови?

- Стоја, Џаки, Коле,

Микси, Гио.

Најбоље другарице?

- Ања, Џоми.

Шта би поручио младима у Старчеву?

- Не мењајте круг најбољих другара!

ВУКОВАЦ

Сторана ученика ОШ "Вук Стефан Караджич"

Радови ученика

Био је то диван дан

Био је леп и сунчан дан и провела сам га са другарима које сам упознала на првом тренингу на рагбију.

Једног летњег дана, био је распуст, гледала сам телевизију и листала канале. Наишла сам на спортски канал где се приказује такмичење у рагбију. Од тада ми се видео рагби и одлучила сам да се упишем на тренинге. Увече сам дошла на први тренинг и упознала сам четири доживотна пријатеља: Александру, Аљошу, Огњена и Марку. Најбољи друг ми је био Марко Ђурковић који и иде у седми разред и који ми је и даље најбољи друг на целом свету. Када је почeo тренинг, загревали смо се и цигарили. Након загревања прешли смо на истезање. Морали смо да седнемо на траву што није било пријатно због комараца, али смо издржали. Истеглили смо се и почели да играмо рагби. За почетак смо се добаџивали и ишло ми је добро. Каđ ми је кренуло, дошли су старији рагбисти и играли смо против њих. Мало сам имала трему играти против старијих, али тренер ми је рекао да је ово само вежба и да се опустим. Наравно, старији су победили. Завршили смо након сат времена, поздравили се и кренули кући.

Тако је прошао мој први тренинг рагбија уз много нових пријатеља и с новим сазнањима о овом спорту. Наставила сам да тренирам. На рагбију се свашта ново научи и упознају се пријатељи до kraja живота.

Ленка Ђоковић 5/1

Једног најобичнијег пролећног дана стигла ми је порука на телефону од мојих другара да идемо да се возимо. Пошто много волим да се возим, одмах сам прихватио и кренуо у центар. Били смо у центру неко време и Данилу Иванкову је пала страшна идеја да идемо на место које се зове "рај". Мени је то била сулуда идеја јер сам мислио на прави рај, али је Данило рекао: - *Пријатеље ме, и ми, шта да радимо, центар нам је досадио, а друго место нисмо имали, па смо ипак одлучили да послушамо друга и кренули смо за њим.*

Друго смо окрстали педалама, моје ноге су биле болне. Уместо тог "раја" о коме је Данило причао, стигли смо на неко место игралиште које је било окружено пољима. - Да ли је ово "рај" - упитао сам га са смореним изразом лица јер сам све очекивао осим овог. Он је рекао да није и спустио се бициклом низ брег и оштро као стрела скренуо код Јулашке. Тамо је Данило стао и звао Михајла Додића, Вука Јовановића и мене да се спустимо. Провели смо неко време тамо и онда смо кренули у "рај". Када смо стигли, то је све било супротно од оног што сам очекивао. То је била обала реке Надел која је била покрivena трском и неким зеленим биљкама које су мале и у облику круга. Ми смо те зелене биљке назвали жабокречином. На обали је био један мали црвени чамац који је био везан за облизије дрво. Нас четворица смо ушли у тај чамац и веслали, како смо веслали чамац се није померао. Било је тамо стварно много лепо и стварно бих опет отишао.

Имали само још много разних авантура, али сам издвојио ову јер је то била најлепша зато што сам посетио неко прелепо место за које нисам ни знао да постоји.

Јован Вењац 5/1

... Најлепше је ћако да са ...

Догодило ми се на распусту

Овог лета био сам у Грчкој у месту које се зове Каламици. Током одмора смо сваког дана ишли на плажу. Тамо је било много људи и деце и морских животиња. Деца су правила тврђаве од песка. Једном када смо дошли на плажу, мој тата је отишао да рони и нашао је три морске звезде. Узели смо кутију од моје маске за роњење, напунили је морском водом и каменчићима и у њу смо ставили све три звезде. Следећег дана на плажи смо ухватили две мале крабе и једног малог рачића. Једног дана на мору сам ронио са татом и видели смо пуно морских јежева, великих и малих риба, корала и школки. Када смо изронили на једну стену, ту сам између два камена видео једну велику крабу црне боје. Када сам се попсео на једну већу стену, видео сам неколико црвених морских сунђера. Узели смо неколико морских јежева и донели их на обалу код маме и брата. Сваки други дан на одмору смо увече ишли у један град који се зове Сарги. Тамо смо се шетали и јели пицу и италијански сладолед. Последњи дан на одмору сам се спријетио са једним дечаком по имени Новак који живи у Новој Пазови. Са њим смо мој тата и ја ронили и нашли још једну звезду коју смо дали Новаку. У току одмора ми је било сјајно и срећан сам што поново идемо тамо. Препоручујем другима да иду у Грчку у Каламици.

Борис Драгуша 5/1

Све моје жеље

Нова година се ближи, а жеље постају све бројније. Моја новогодишња жеља је да посетим Кореју.

У последње време све више ме привлачи лепота те земље. Држава је сама по себи занимљива, а има и пуно нових ствари којих нема у Европи. Било ми је занимљиво то што има пуно људи, а сви су васпитани тако да нема никаквих крађа, а ни насиља. Њихова технологија је развијенија од наше. Место које бих волела да посетим у Кореји је кафић за псе. У том кафићу налази се много паса, а сваког кога узмеш воли да се мази. Тај кафић су отворили зато што људи у Кореји много воле животиње и псе. Након тога отишla бих у ресторан у коме сам печеш своје месо. Правила су таква да све што узмеш то и поједеш. Њихова ношња је шарена и углавном са мотивом змаја. Људи много воле да иду на пикник и уживају у лепоти природе и да се друже. Све што знам о овој земљи открила сам на Јутјубу од људи који су били у Кореји.

Мени се ова земља свидела зато што је другачија од наше. Надам се да ће је некада посетити и доживети све то до kraja живота.

Марија Барбара 6/1

Свратите код Лукића

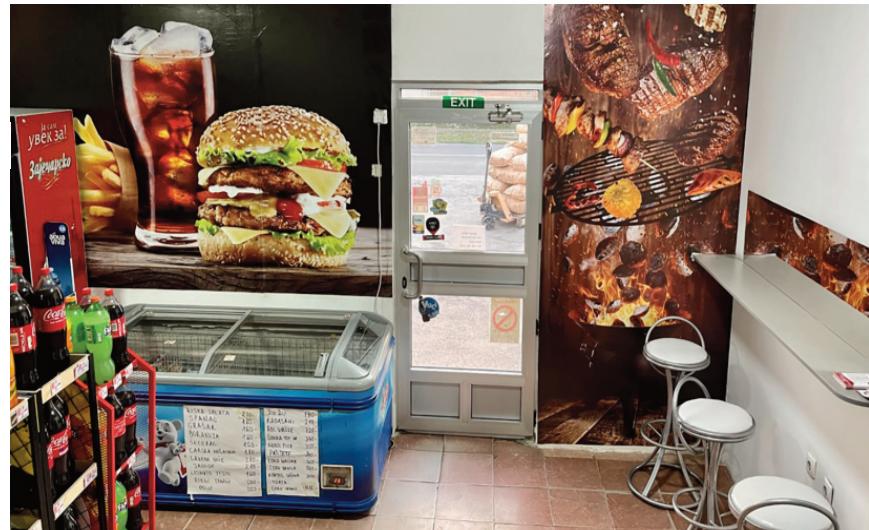
Све на једном месту у Ул. Иве Лоле Рибара 81а

...а од сада овде можете платити рачуне на новоотвореном шалтеру платног промета!

* ПРОДАВНИЦА мешовите робе

* ПРЖИОНИЦА кафе

* РОШТИЉ на ћумур ВРХУНСКОГ квалитета!

НОВО У ПОНУДИ!

Свеже печена прасетина, златиборски сухомеснати производи, кајмак и салате за понети!

ИНФОРМАЦИЈЕ И ПОРУЦБИНЕ
064/125-72-30 и 013/633-545

* ПРАЊЕ ТЕПИХА савременим машинама

* САМОУСЛУЖНА аутоперионица

doo "VULOVIC"

Старчево, Лењинова 41

Тел/Факс: 013/631-032

ПОШТОВАНИ СТАРЧЕВЦИ,

код нас можете набавити по повољним ценама следећу робу:

- * ЦЕВИ квадратне, правоугаоне, округле и поцинковане
- * водоводни, санитарни, канализациони и електроматеријал
- * електроде, брусни и резни алат
- * цемент, креч и беомал
- * гитер блок, монте, циглу и бетонско гвожђе

Хвала вам што кућујете код нас.

Погребно предузеће
Крила Анђела

Иве Лоле Рибара 27 Старчево

Телефон: 069/32-42-443

- * Најповољније цене комплетна опрема *
- Вршимо услуге спремања покојника, облачења и шминкања
- * Организација целе сахране
- * Папирологија
- * Заказивање сале за даће
- * Свеће
- * Црнина
- * Цветни аранжмани
- * Превоз на територији целе Србије и иностранства
- * Наплата преко ПИО-фонда
- * 00-24

STR "LUKA"
Lenjinova 37A Borisa Kidriča 61
SVRATI NA MINUTA
Prodavnice mešovite robe

RAFAELO

ZA VAS RADI 0-24h

HVALA VAM
ŠTO STE NAŠE MUŠTERIJE

DISKONT PIĆA "GAJVA"

Veliki izbor pića po povoljnim cenama

veleprodaja pića

Hladni napici

Info telefon: 060/56-55-579

radno vreme:

radnim danima i subotom od 09h do 17h

Ive Lole Ribara br. 10 Starčevo

ЈАВНО КОМУНАЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ
“Водовод и канализација” Панчево

Корисћимо
воду
рационално!

Кошарка

Припреме завршено, следе такмичарски мечеви

После јулске паузе, одмах почетком августа месеца старчевачки кошаркаши су кренули са тренинзима са свим селекцијама и припремама за наредну такмичарску сезону. У августу клуб је организовао три турнира у баскету 3x3 поводом "Дана дружења".

КК Борац је одрадио и седмодневне припреме Дивчибарама, средином августа, којима је присуствовало 25 младих кошаркаша. На Дивчибарама је искоришћена прилика да се одигра неколико контролних мечева са екипом из Кикинде, КК-ом Велика Кикинда, селекције пионира и мини-баскет. Обе селекције показале су добру игру и изашле из ових мечева као победници.

У септембру су уследиле нове пријатељске утакмице. Најпре, 10. септембра, пионирите Борца су одиграли меч у Панчеву против Виртуса баскета, у коме су Панчевци овог пута показали бољу игру. Потом, 16. септембра, поново у Панчеву, одигран је још један пријатељски сусрет, овог пута са најмлађом селекцијом, против екипе Небеска удица.

Пионирите Борца ове сезоне играју регионалну лигу у којој ће се надметати још седам екипа: Тамиш и Вертус баскет

Кошаркаши на Дивчибарама

из Панчева, Младост из Омољице, Вршац, Раднички из Ковина, ПБЦ 64 из Беле Цркве и Опово 99. Лига стартује почетком октобра, а дотле следи низ припремних утакмице са екипама из Београда и околине.

З. Кокановић

Сећање на Дику

Први меморијални турнир "Ангелин Живан Дика" одржан је у суботу, 16. септембра, у сали Основине школе "Вук Стефановић Каракић" у Старчеву.

Учешће је узело четири екипе одбојкаша - пионира, а с обзиром на то да је на списку учесника био и тим из Словеније, ОК Кор Волеј, турнир је имао међународни карактер. Поред Словенаца и домаћег Борца, наступили су Спас из Београда и Каћорђе из Тополе.

У првом делу турнира

ира најпре је Борац савладао Спас са 2:0, док су млади одбојкаши из Словеније били бољи од Тополана и победили с 2:1. У мечу за треће место Каћорђе је савладао Спас с 2:1, а потом је, у финалу, Кор Волеј победио Борац с 3:2 и освојио турнир.

- Наше место се још једном показало као добар домаћин. Као велики клуб, Борац је у обавези да шири спортске вредности и драго ми је да смо у томе успели с чим су се сложили и наши гости из Европе, закључује Владимир

Ковачевић из Борца.

Учесници турнира обишли су и музеј историје

Старчева, а из нашег места отишли су с много позитивних утисака.

П. А.

Сви на плес!

Мажореткиње Старчева постоје од септембра 2022. године и тренирају у малој сали Дома културе. Ове године отварају још једну почетну групу, па је то прилика за све заинтересоване да им се придруже.

- Оно што је ново је да ћемо посебан акценат ставити на упис деце и млађег узраста и да ће за њих постојати посебна група - од 3 и по до 6 година, каже Богдана Келча из Плесног студија "Лана".

Мажореткиње су лепе, грациозне и називају их "живи сувенир града". Мажорет плес учи правилном држанју тела, здравом и правом развоју, напретку моторичких и координационих способности код деце. Уз плес, ради се и гимнастика, акробација и основи балета, а уз све то користе се и реквизити као што су штапови помпони.

- Са нама деца проводе своје време квалитетно. Можемо заједно да наступамо на културно - уметничким манифестацијама идемо на такмичења у земљи и иностранству, дружимо се и будемо пријатељи, истиче Келча.

Ако се одлучите да ваша деца буду део овог тима, позовите број телефона: 063/896-40-58 или посетите Фејсбук страницу - Мажореткиње Лана - Јлесни студио Лана. Тренинзи се одржавају два пута недељно у Дому културе у одређено време у зависности од узраста и групе.

Мажореткиње Старчева

Рагби: Радови на терену

□ Рагбисти Борца не мирују. Сталне су активности на унапређењу услова за бављење рагбијем у нашем месту. Тренутно се на рагбiterenu Општинског стадиона у Старчеву ради на осветљењу терена који је, иначе једини терен у Србији који је намењен искључиво за рагби. Рагбисти овог старчевачког клуба позивају младе да се укључује у бесплатну школу рагбија.

Фудбал

Успешан увод у нову сезону

Фудбалери Бораца успешно су отворили нову сезону. У првих шест кола забележили три победе, два нерешена резултата и један пораз.

Ево резултата првих шест утакмица:

Житиште:

Беgej - Борац 0:0;

Старчево:

Борац - Полет (Идвор) 4:1;

Ковин:

Раднички - Борац 3:3;

Старчево:

Борац - Војводина (Перлез) 2:1;

Банатски Карловац:

Пролетер - Борац 4:1;

Старчево:

Борац - Русанда (Меленци) 4:2

У првом колу Борац је гостовао тиму Беgeја у Житишту. У првом пољувремену гостујућа екипа била је знатно боља, али није успела да искористи 3-4 изузетне прилике за погодак. Треба истаћи да у 20. минуту утакмице судија није досудио класичан казнени ударац за тим из Старчева. У другом пољувремену виђена је равноправнија игра на терену када је домаћа екипа пропустила неколико прилика за погодак. У 82. минуту Борац остаје са играчем мање пошто је, због другог жутог картона, Данило Петковић искључен из игре. На крају, сачуван је један бод са овог тешког гостовања.

У другом колу екипа Бораца угостила је на Општинском стадиону у Старчеву тим Полета из Идвора. Домаћа екипа се представила у знатно бољем издању и била знатно квалитетнији тим током утакмице. На први погодак се чекало до 23. минута када се Гиговић најбоље снашао и довоје свој тим до предности од 1:0. И поред неколико прилика за Борац, резултат се до пољувремена није мењао. У наставку меча домаћа екипа наставља у истом ритму, а плод такве игре је и погодак Филипа Ђурковића у 59. минуту, за војство од 2:0. У 79. минуту Милош Марковић постиже погодак за 3:0, а у 84. минуту млади и веома добри

Жустро на Општинском стадиону

Димитрије Јанкулов постиже погодак за убедљивих 4:0 за Старчевце. Част гостију спасао је Михајло Ковачевић погодком у 85. минуту, за коначних 4:1 за домаће.

У трећем колу Борац је гостовао у Ковину екипи Радничког. Све је добро почело по гостујућу екипу пошто је веома добри Филип Ђурковић већ у 7. минуту постигао погодак, после једне контре, за војство Бораца. У 22. минуту Раднички стиже до изједначења после досуђеног казненог удараца. До пољувремена резултат се није мењао, иако је било прилике за то на обе стране. У 58. минуту досуђен је једанаестерац за тим из Старчева, а успешан са беле тачке био је Гиговић, за војство гостујуће екипе од 2:1. У 76. минуту Ковинци стижу до изједначења од 2:2. У

81. минуту, после још једног досуђеног пенала за домаћу екипу, голман Лапић је успео да одбрани шут, али је после одбитка један домаћи играч сместио лопту у мрежу па је Раднички ипак стигао до војства од 3:2. На крају је правда задовољена након што је Урош Лукић у 88. минуту постигао погодак за коначних 3:3. Треба напоменути да веома слаби судија Филип Димитријевски није у 67. минуту досудио очигледан казнени ударац за Борац.

У 4. колу Борац је на свом терену дочекао Војводину из Перлеса. Све на овој

утакмици је решено у првом пољувремену. У 12. минуту Борац је већ водио са 1:0, а стрелац је био Ивановић.

Војводина је изједначила у 30. минуту, а у 44. Гиговић доводи своју екипу до предности од 2:1. У наставку није било погодака и на крају - заслужена победа домаће екипе.

У петом колу тим из Старчева је готовао у Банатском Карловацу екипи Пролетера. Гостујућа екипа се представила у једном слабијем издању. Пролетер је у првих пола сата постигао три гола. У 78. минуту домаћи постижу још један погодак за војство

од 4:0. Част гостију спасао је Бајић поготком из казненог удараца у 85. минуту, за коначних 4:1.

У 6. колу Борац је дочекао екипу Русанде из Меленаца. У првом пољувремену није било погодака. У наставку меча права глеада, Најпре Ђурковић постиже два поготка - у 50. и 62. минуту и Борац води с 2:0. Потом, у 64. минуту Бајић повисује на 3:0, а у 78. и 82. минуту гости постижу два гола за 3:2. У 86. минуту домаћа екипа преко Лукића долази до победе од 4:2.

Пећар Орешковић

ТАБЕЛА

- Војвођанске лиге - Исток -
након 6 одиграних кола сезоне 2023/24.

1. Војводина 1928	6	4	1	1	9:4	+5	13
2. Беgej	6	3	2	1	9:5	+4	11
3. Борац	6	3	2	1	14:11	+3	11
4. Јединство (Вл.)	6	3	2	1	11:8	+3	11
5. Младост	6	3	1	2	9:5	+4	10
6. ОФК Пролетер	6	2	3	1	11:7	+4	9
7. ЖАК	6	3	0	3	10:7	+3	9
8. Слобода	6	2	3	1	10:9	+1	9
9. Козара	6	2	2	2	10:9	+1	8
10. Будућност	6	2	2	2	7:8	-1	8
11. Полет	6	2	2	2	8:10	-2	8
12. Црвена звезда	6	2	2	2	7:9	-2	8
13. Раднички	6	2	0	4	9:14	-5	6
14. Русанда	6	1	1	4	9:14	-5	4
15. Јединство (БК)	6	0	2	4	5:13	-8	2
16. БАК	6	0	1	5	2:11	-9	1

Меморијални фудбалски меч

Петнаест година је прошло од кобне ноћи када је настрадао Никола Јанићевић. Сећање на њега не бледи што показају његови другари који су још једном меморијалном утакмицом присећали мештанске Старчеве на великог фудбалера и још већег човека какав је био Никола.

Овога пута Николини другари су се поделили у боје два наша највећа клуба, одиграли су *вечити дерби* "Црвена звезда" - "Партизан". Публика на Општинском стадиону је гледала одличан фудбал, а крајњи резултат је био 5:2 у корист "црно-белих". Када је судија одсвирао последњи звиждук са травнатог терена актери су се преселили у "Кафандар на Борцу" и тамо наставили "трсће по-лувреме" и кроз причу се присећали омладинских дана проведених са Николом Јанићевићем Џонијем на истом овом стадиону.

M. Вучић

Шампионски

1. место у Србији на овогодишњем стотом Новосадском сајму

Ергела "Мерац", нашег суграђанина Саше Никића, подигнута је пре три године. За то време постала је препознатљиви бренд Старчева, а посете овом објекту изграђеном у баварском стилу честе и кроз туристичку понуду коју има месна управа, али и кроз посете школараца и других љубитеља коња. На ергели је 14 расних грла, постоји и школа јахања, а Саша Никић, кад год је у прилици учествује на изложбама и фијакеријадама.

- Трофејна сала је већ прилично попуњена! Наш коњ привлаче пажњу где год да одемо и ја сам поносан на оно што смо урадили подизајни ергелу, каже Никић.

Након што је на државном првенству у санда-борбама у Новом Саду освојио прво место и био проглашен за најбољег борца од преко 150 такмичара, наш суграђанин Димитрије Стојиљковић, члан клуба борилачких спортива "MMAdness", убрзо је добио позив да учествује за репрезентацију Србије на првенству Балкана у Турској. Димитрије се борио у категорији до 85 кг и на путу ка Балканском злату зауставио га је домаћи такмичар из Турске у 1/4 финалу. После неизвесне борбе, победник је проглашен након судијске одлуке. Димитрије је изјавио да је ово за њега велико искуство и част да представља Србију на оваквом великом такмичењу. Након дојаска из Турске следи неколико дана одмора па повратак у салу и припреме за наредна такмичења.

M. Вучић

Млади Старчевац дебитовао на тркама

Млађани Данијел Циглер тек што је напунио 11 година, а не само да вози аутомобил већ него многи одрасли, него се већ опробао у једној од озбиљнијих трка на државном нивоу.

Овај млади и талентовани Старчевац помно прати дрифт трке већ три године уназад, откада исказује жељу да у њима учествује, па је ове године за тај подухват добио и ауто.

Машину му је за такмичење спремио отац Фрања, који се иначе држи аутолимарску радњу, затједно са оцем Антоном. И он је учествовао у припремама аутомобила, баш као и други деда Зоран Милинковић, који је такође у сличној аутомеханичарској бранши познат под надимком Ситни. Данијел је недавно имао и

Данијел је талентовани возач

ватрено крштење, јер се појавио на престижној дрифт трци протеклог викенда у Чачку, где је био најмлађи учесник.

Он је био фасциниран самим наступом и уопште догађајем, а његова породица се и овим

J. Ф.